

při ÚKDŽ P r a h e

číslo 4/ duben 1988

obsah: Diskusní fórum

Hledání klubové identity	1
R.U.R. v roce 1987	3
Reportáž změtená a zametná	6
Ze života R.U.R.	8
Program klubu duben . srpen	11
Naše reportáž:	
Setkání s ufouny	12
Co dodat	14
Šeldove dýka	
O Janě Matouškové-Jelínkové	15
Zabijačka	15
SF kalendář	19
Jak šel čas (leden - březen 1988) ...	20
Z klubových pořadů:	
Enemy Mine	25
Poslední dávka	
Slovo úvodem	28
rozhovor s J. Věelinským	28
K.Roberts a Boulterovi kanáři ...	33
Lidé + knihy + události	34
Fanziny pod rentgenem	36
Časopisy pod rentgenem	38

klubové

identit y

Původně jsem chtěl jako úvodník použít svou výroční zprávu o prvním roce činnosti našeho klubu. Pak se mi ale na totéž téma sešly ještě dva další materiály - Reportáž změtená a zmatečná od E. Hauserové a Ze života RUR od Zdeňka Rampase. To jsem si uvědomil, že tyto tři články tvoří svérázný, žánrově i obsahově pestrý pohled na uvedené téma, a proto se všechny nakonec octly pěkně vedle sebe. A protože nám autorské pohledy na první rok činnosti sfk RUR přešly pěkně do diskuse /k níž jsem na výroční schůzi marně vyzýval/, doplnil jsem úvodník jako příspěvek do této diskuse.

Takže někde v těchto místech by ten, koho neodradil úvodní odstavec, měl přeskochit rovnou na již zmíněný úvodní referát, a ve čtení tohoto textu pokračovat až v návaznosti na článek ZR. Pokud tak neučiní, nemá smysl, aby četl dále, a ať raději obrátí rovnou na stranu č. 12, kde najde záživnější text. Tedy vzhůru do diskuse:

Ze Zdeňkovy článku /s nímž v mnohém souhlasím/ vyplývá, že sfk RUR považuje především za "střešový pražský klub". Tento pojem dávám do uvozovek záměrně. Doba, která uplynula od našich sporů v KK o metody práce ve fandomu /tzv. tažení proti spektrománii/ ukázala, že pravda byla /jako většinou/ někde uprostřed. Praha přestala být oním uznávaným centrem a vzorem fandomu - jistě, působí zde řada výjimečných a vlivných individualit, ale co se týče klubové činnosti, největší práci nyní odvádějí a za vzor slouží spíše mimopražské kluby jako Futurm, Třesk, Castor a další. Praha se přeměnila na pomyslný "píseček", na němž si individuálně hrábě N klubů a o meziklubové spolupráci s výjimkou TM a KJV nedá vůbec hovořit. Je zde bariéra, kterou pražské kluby buď nemohou, nebo spíše ani nechtějí překonávat - Můj dům, můj hrad! - pražský fandom se uzavřel do věže ze slonoviny a pokud nestagnuje, pak rovnou klesá /kde je například tolik kdysi zdůrazňované působení na širokou veřejnost?/.

Zdeněk si je této bariéry vědom a hledá řešení z této situace, řešení, které by nikoho neurazilo, a nachází je ve vytvoření jakéhosi nadklubového celku: "střešového klubu", který by na jedné straně měl bezezměny zachovat dosavadní strukturu pražského fandomu, a na druhé straně umožnit jeho užší spolupráci. Bohužel nemá svou koncepci příliš vyjasněnou, jak o tom svědčí např. představa předsednictva jako jakéhosi parlamentu klubů bez jakékoliv závazné zodpovědnosti a rozdělení kompetence, či zidealizovaný pohled na spolupráci klubů s RUR. Zatím jsem se totiž ani jednou nesetkal s případem, popsaným teoreticky ve Zdeňkových bodech C/1, D/1, F/1; dusud nikdo nepřišel a neřekl: U nás v klubu se mluvilo o té a té akci RUR a že potřebujete pomoci, tak vám ji nabízím.... Naprostá většina vedoucích pražských klubů, o nichž tak krásně píše ZR

v pasáži o "poradní a kontrolní činnosti Rady s vlastním klubem RUR /protože nelze zaměňovat malou skupinu jeho členů za celý klub/ nespolupracuje a o svých akcích se leckdy ani ne-namáhá vedení klubu či jeho členstvo informovat. Klasickým příkladem je Březinův "Žabák": od RUR si vyžádal místnost pro vyhlášení výsledků, a jakmile ji dostal, veškerá jeho "spolupráce" skončila a já z něj marně mámím informace co a jak se děje, kdo je v porotě, jak bude vyhlásování vypadat atd. Z tohoto úhlu pohledu se mi spíše zdá, jakoby četné pražské kluby RUR spíše využívaly na doplnění svých kapacit, než s ním spolupracovaly. Nic víc, nic méně.

Zdeňkova teorie je krásná, má však jednu základní chybu: zaměňuje funkci klubu /přesněji řečeno j e d n u z jeho funkcí/ za cíl a smysl jeho existence. Protože sfk RUR sice do jisté míry plní funkci "střešového klubu", ale tato funkce není jeho smyslem, spíše z jeho skutečného smyslu vyplývá.

RUR byl založen členy AV studia Klon s cílem zcela jasným: vytvořit klub, do kterého by mohli vstoupit všichni zájemci o SF bez nejrůznějších omezení, vyplývajících z podstaty zřizovatele /tj. studenti, členství v Svazarmu či zaměstnanec podniku zřizovatelského ROH a podobně/. S výjimkou specifického problému Ady se tak stal prvním a zatím i jediným klubem takového charakteru v Praze.

RUR byl tedy založen jako normální sf klub, a nikoli jako sdružení aktivních pražských fanoušků. Však také počet jeho členů, kteří se dostali do fandomu jeho prostřednictvím, tj. nejsou organizováni v žádném jiném klubu, přesáhl již číslo 40 / zhruba 1/3 členské základny klubu/. A tito /ale nejen tito/ členové od klubu očekávají především klasickou klubovou činnost: jak správně poukazuje Egon Čirny, přišli, takov to zájemce svého času do Polské, po chvíli opět zmaten odešel, protože mu to nic nedávalo. Tohle nebezpečí sice v RUR stále ještě "straší, ale jsme si ho vědomi a časem jej snad zcela odstraníme. Cílem klubu je tedy vlastní klubová činnost, kterou lze ovšem zajistit jen z toho, co si tento klub na základě materiálně-technických podmínek daných zřizovatelem vytvoří. Budou-li s e v něm pouze scházet členové pražských klubů, aby zde diskutovali a případně jen "brali", skončí klub brzy na úbytě.

Proto jsem ve své výroční zprávě hovořil o "hledání klubové identity", o vytváření vlastní aktivní členské základny. A jsem rád, že nejsem sám, kdo to tak cítí, a maximálně oceňují pomoc takových fanoušků, jako jsou Egon Čirny, Eva Hauserová či Ivan Adamovič, kteří sice mají dost co dělat ve svých klubech či na zakázkách pro jiné kluby, a přitom si dokáží najít čas i pro RUR, vzít některé projekty za své vlastní /zřejmě si uvědomují, že to má smysl a nejde o nějakou buzeraci/.

Z tohoto hlediska pak také přistupuji k oné ožehavé otázce "aktivity" členů. Ať se na mne Zdeněk nezlobí, ale jeho tezi o "zásluhách o RUR skrze zásluhy o fandom jako takový" nikdy nepřijmu. Připadá mi totiž stejně absurdní, jako případná žá-

dost mému zaměstnavateli o mimořádné prémii, neboť pracuji pro pionýry a tím i pro celou společnost a tato by to měla prostřednictvím naší mzdové účtárny ocenit....

Ano, až budeme mít takové podmínky, abychom mohli a měli z čeho rozdávat bez otázek, kde a kterak to vytvoříme, pak můžeme zavést rovnostářství.

Co se týče onoho rozdávání, Zdeněk ve svém článku otevřeně napadá mé "řídící metody". Bohužel je zároveň silně zkresluje /viz PS k jeho článku/. Je rutně si ujasnit jedno: Každý aktivnější fanoušek má práce dost a dost. Videoprojekce pro něj má být odměnou za to, že dělá víc, než teoreticky musí, že někdy je ochoten pro klub RUR udělat i něco nezáživného, co ho nemusí zrovna bavit a co zrovna nesouvisí s jeho vyhraněným zájmem. Právě tito lidé pomáhají udržovat RUR v chodu - protože klub nevznikne tím, že se sejde dvacet fanoušků a dvě hodiny mezi sebou klábosí, nová kvalita nadklubové spolupráce nevznikne pouhou úhrnou sumou činností jednotlivých pra ských klubů.

A proto ti, kdož očekávají od RUR pouze a jen ono místo k výměně názorů a navazování kontaktů, ať nevykřikují, že je jim něco odíráno. To, co "požadují", přeci mají. Chtějí-li víc, musí přispět svou hřívnou. Protože jediné, co jim můžeme opravdu automaticky a bez námahy zajistit v rámci pasivního členství, je právě a jen ono místo ke schůzkám. Nástěnky a zpravodaj mají grátis k tomu. Ono zmiňované "víc" totiž není něco automatického, na co je hned nárok, ani to není test, jímž zlý předseda trestá vzpurné členy. Je to odměna pro ty, kteří pomáhají RUR vytvořit, a co se mne týče, /protože nechci hovořit za jiné/, jsem ochoten dělat pro videoprojekce ledačco navíc právě proto, že je to jeden z mála způsobů, jak projevit vděčnost za pomoc pro naši společnou věc. Pokud Zdeněk požaduje odměňování za práci pro fandom jako celek /RUR ale není dobročinný ústav, pověřený něčím takovým/, pak se ptám, proč tyto fanoušky sám neodmění tím, že opatří video, televizi, dopravu pro techniku a něco jim nepromítne? Podmínky pro to má úplně stejné jako my, tj. v podstatě žádné.

Zdeněk se proti koncepci pořadů pro aktivní členy ostře ohrazuje, ovšem neuvádí, že byla schválena vedením klubu, jehož byl a je také členem /leč na porady nechodí/, a že tato koncepce byla inzerována dávno před projekcemi a ne zničeho nic vyhlášena těsně před programem, jak působí dojem z jeho PS. Také ono kritérium aktivity je na rozdíl od jeho slov uplatňováno důsledně a bez protekcí /byť to sebou nese jistou nelibost vůči osobě vykonavatele/- v oné únorové projekci jsem nevystřídil pouze autora a tvůrce Superseznamu, ale i svého přítele P. Samohajla /i s dívčím doprovodem/ a všechny ostatní pasivní sediváky. Vyjma těch, kteří na místě přislíbili zapojit se do aktivní činnosti /a světe div se - 5 ze 6 jich to opravdu udělalo !/.

dokončení na straně 27

R. U. R. FANDOM

1987

ZPRÁVA V. V.

Sfk R.U.R. byl od svého počátku budován jako tzv. střešový klub, tj. s cílem překonat roztržičnost fandomu v Praze a zlepšit /vzhledem k možnostem zřizovatele/ materiální, technickou a organizační základnu pražského fandomu. Tomuto cíli byla podřízena i organizační struktura; formálně měly být prvky této koncepce zakotveny v klubovém statutu, který byl vypracován v rámci přípravného řízení v prosinci 1986 až lednu 1987. Statut, který byl otištěn v 2. čísle klubového zpravodaje, byl však po zhruba půl roce schvalování silně zkrácen a zjednodušen: ne větší změnou oproti původní koncepci byla skutečnost, že sfk ~~ne~~byl ustanoven jako samostatný klub /tj. organizačně na úrovni KSK/, ale jako zájmový útvar při odd. zájmové činnosti. V důsledku této změny rozsah formálně zaručených možností a samosprávy nebyl tak široký, jak se původně uvažovalo, na druhé straně však zůstaly zachovány nejzákladnější zásady, s nimiž bylo od počátku zakládání sfk počítáno: relativně neomezené možnosti při zajišťování prostor pro klubovou činnost, dobré vydavatelské podmínky /s výjimkou omezení, vyplývajících z copyrightu/ a možnost přijímat de facto i mimopražské členy.

Klub byl oficiálně ustaven k 1. 2. 1987, vzhledem k protahovanému řízení kolem statutu však členové příspěvky za rok 1987 neplatili a s jejich placením ve výši 40,- Kčs se počítá až v letošním roce. Výši příspěvku bude možné regulovat podle rozsahu činnosti klubu, především ediční. První oficiální akcí byla klubová burza 16. 4. 1987 v Raisově sále v UKDŽ; její hodnocení a závěry z něho vyplývající byly předmětem členské schůze v červnu 1987. Na této burze byl také zahájen příjem ve fandomu dosud neorganizovaných členů.

Při svém založení sdružoval sfk R.U.R. cca 40 členů z prakticky všech v Praze činných sfk. Přestože po jarní burze nedošlo k "návalu" nového členstva, jak se někteří obávali, postupně členská základna klubu narůstala a v současné době činí 110 členů v průměrném věku 29 let, z čehož zhruba 1/3 není organizována v jiných sf klubech. V roce 1988 předpokládáme další rozšiřování členské základny na 150 až 200 členů. Základem činnosti klubu v hodnoceném období byly pravidelné pořady, připravované v klubovně každých 14 dní a zajišťované většinou vlastními silami, příp. s pomocí F. Maška z KZG. Návštěvnost na těchto pořadech se pohybovala kolem 15 až 40 členů podle druhu pořadu /relativně nejmeně besedy s pozvanými odborníky, nejvíce pak pořady věnované sf filmu a sf hudbě/. Klubové pořady byly otevřeny pro všechny členy klubu, přičemž aktivnější členové měli zároveň možnost zapojit se do práce v jednotlivých sekcích.

Každá sekce měla připraven základní plán činnosti, z něhož měla v daném období vycházet, resp. jej v zájmu klubu plnit.

klubová sekce /vedoucí V. Veverka/ body viz plán činnosti

- 1/ skříň - splněno
- 2/ nástěnka - materiálně zajištěna, organizačně v dokončovacím stadiu
- 3/ klubové pořady - splněno vč. náhradních pořadů, za rok činnosti pouze jednou odpadlo pro nemoc
- 4/ informační koutek - nesplněno, vázáno na nástěnkou, částečně převedeno na vitrínu inf. sekce

mimo plán zajištěno: převzetí, inventarizace a půjčování archivu fanzinů

knižní koutek

Šaldova díka /ve spolupráci s E. Hauserovou/

informační sekce /M. Podpěra, od prosince 1987 V. Kejval/

- 1/ klubová databanka - nesplněno, náhradně zajistila klubová sekce
- 2/ průběžná agenda - částečně plněno, ale v budoucnosti nutno zcela samostatně, bez zaskakování předsedy
- 3/ databáze fandumu - nesplněno
- 4/ adresář aktivních členů - nesplněno, i když bylo rozpracováno
- 5/ archiv klubové činnosti - nesplněno
- 6/ zápisy z porad klubu - plněno pouze občas

zajištěno mimo plán: vitrína /rozpracováno/ nutno dohodnout obsah distribuce zpravodaje /převzato od ed.sekce/

Ze všech pracujících sekcí pracovala informační sekce nejhůře, byla také nejslaběji pracovně obsazena. Teprve po změně vedoucího došlo k částečnému zlepšení.

ediční sekce /Jirkovský, od ledna 1987 Ivan Adamovič/

- 1/ zpravodaj - velké obtíže, dočasně řešeno změnou šéfredaktora, leč P. Houžvička se neosvědčil. Vypracována nová koncepce zpravodaje a jeho vydávání až na další zajišťuje přímo předseda R.U.R.
V současné době na 50% vyřešena otázka přepisování, zpravodaj by měl vycházet 6-8 krát ročně o rozsahu max. 30 stran. Obsah jako u Interkomu - informace o fandumu, o činnosti klubu, literární část I. Adamovič a E. Hauserová, diskusní rubrika E. Čierny a rubrika "Kurýr" o sf. literatuře v ČSSR a v zahraničí I. Adamovič s P. Kosatíkem.
- 2/ sborník Lety - viz obtíže s copyrightem, řešeno v rámci nové koncepce zpravodaje souborem ukázek k jednotlivým autorům
- 3/ výstřížková služba - nic nepodniknuto, přislíbil převzít J.Olša
- 4/ akce KLÍČ - částečně prosonďováno, pak usnulo, bude aktivizovat P. Baubín, který má na Plzeň kontakty
- 5/ premiové materiály - v původně plánované podobě nerealizováno, je však připravován cyklus prac. a stud. podkladů pro aktivní členy /Olša - bibliografie fanzinů/
- 6/ zcela nezvládnuta distribuce - převzala inf. sekce
- 7/ seminář se nekonal

sběratelská sekce /P. Březina/

sekce byla schopna zajistit jednorázové akce, jinak ale podle plánu příliš nepracovala

- 1/ burza jarní zajištěna, podzimní se pro posun termínu nekonala, namísto ní byla náhradní burza zorganizována sfk Parsek

- 2/ MEKOS - byl zahájen, momentálně ale stojí pro přetížení progr. kapacit /kartičky dobrovolníky zcela oddělaly, příliš mnoho dat/. Aktivní pomoc Soukup, Štipský
- 3/ nesplněno
- 4/ nesplněno
- 5/ nesplněno, z vlastní iniciativy vyhodnotil podklady ze r.1987 V. Soukup

audiovizuální sekce /A. Hlinka/ - pakliže informační sekce pracovala nejhůře, tato sekce nepracovala vůbec. Její úkoly zajišťovala klubová sekce, proto bude AV sekce zrušena a klubová převzme její náplň i oficiálně /tvorba hudebního archivu a půjčování/. Z celkového pohledu lze prohlásit, že činnost klubu byla v prvním roce jeho existence poznamenána právě onou úvodní tezí o "zastřešení" pražského fandomu. Značnou tvář členské základny tvoří aktivisté jiných pražských klubů, kteří se věnují především svým domácím problémům a akcím R.U.R. využívají pouze tehdy, je-li to pro ně výhodné. Hluběji se do zajištění činnosti R.U.R. z této kategorie zapojili pouze E. Čierný, V. Soukup, E. Hausarová, částečně pak Z. Rampas a M. Hlaváč. Na základě této skutečnosti se ukazuje jako klíčový úkol pro další období vytvořit něco jako "klubovou identitu", tj. zaměřit se především na tyto členy klubu, kteří mají zájem o aktivní činnost a nejsou organizováni v klubu jiném. Tento přístup je nutné provádět ve dvou rovinách:

- 1/ pasivní: zatímco aktivisté z jiných sfk očekávají od R.U.R. v podstatě jen teplé, osvětlené místo pro pravidelné scházení se, tedy jakousi lepší Polskou, již zmíněná zhruba 1/3 členstva očekává od R.U.R. normální klubovou náplň - tj. klubové pořady, fanzin, informace o akcích a vlastní klubové akce;
- 2/ aktivní: uplynulé období ukazuje, že první generace sf fanoušků v Praze nedokázala zvládnout organizační stránku práce s novými zájemci a veškeré pracovní vytížení se snaží zorganizovat pouze ve velmi úzkém okruhu osob. Ty, byť jsou velmi aktivní, posléze vše nemohou zvládnout, a pak se hovoří o tom, že "nejsemu lidi". Klasický případ: Jirkovského pojetí činnosti ediční sekce. Přitom však jsou k dispozici často členové, kterých si starší scifisté leckdy ani nevšimnou, ochotní vypomoci. Vzhledem k nedostatku zkušeností sice tyto potenciální pracovníci nejsou s to řešit či zajišťovat rozsáhlé projekty samostatně, je jin ale možné zadávat konkrétní, termínované úkoly. Tato praxe se již osvědčila při reorganizaci ediční sekce, resp. při přípravě nových čísel zpravodaje. Proto je nutné zlepšit osobní kontakty starších scifistů s novými fanoušky a obrazně "jít mezi lidi".

Pouze v případě, že se do činnosti klubu podaří zapojit nové zájemce, budeme schopni využít všech možností, které nám zřizovatel poskytuje.

V současné době vypadají plány na další činnost klubu následovně:

- na základě připomínek vedení sekcí sestaví předseda seznam aktivních členů;
- v únoru až březnu budou uspořádány schůzky jednotlivých sekcí, předsedy a zájemců o zapojení do práce sekcí, na nichž bude sestaven nový konkrétní a termínovaný plán činnosti sekcí;
- klubová sekce bude i nadále připravovat pořady pro členy, a to jednou za měsíc. Kromě toho každý měsíc připraví pro aktivní členy videopořad "současné SF film", pro který bude zajištěno průvodní slovo. Podklady k pořadu budou otiskovány ve zpravodaji;
- sběratelská sekce připraví jarní a podzimní burzu podle nových zásad, dohodnutých na červnové členské schůzi;

- v rámci jarní burzy bude uspořádán seminář k burzám SF, podklady pro tento seminář budou rozmnoženy a rozeslány zájemcům o účast, akce bude vyhlášena na jarní poradě vedení SF klubů;
- dle možností bude pokračováno v akci MEKOS a dokončení databází;
- průběžná příprava ediční činnosti podle možností /pracovních/ členů klubu;

v roce 1988 vyjde sborník Levci černých mloků /již odevzdáno/, na rok 1989 připravujeme druhý díl tohoto sborníku a předběžně i upravenou bibliografii SF /tzv. superseznam/; byly zahájeny přípravné práce na souboru materiálů pro aktivní členy a ostatní sf kluby, /Olša - bibliografie fanzinů, uvažuje se i o tříletém cyklu neustále aktualizovaných bibliografií povídek v sf knihách, povídek v časopisech a povídek přeložených sf kluby/; dopadne-li dobře jednání s P. Pávem, bude pro aktivní členy vydán první díl Klíče.

Co se týče dlouhodobých plánů, klub by mohl převzít organizování soutěže Žabák /poezie sf/ a Bemík /comicsy/, resp. v případě selhání P. Bedrny i anketu Ludvík "Klub roku" - to bude ovšem záviset na ochotě členů zaangažovat se v těchto akcích.

V. Veverka

REPOZITÁŘ

Z M Ě T E N Á A Z M A T Ě N Á "

Dostí často jsem chodila na scifistické čtvrtky do Radiopáck, kde jsem trávila půlhodinku či hodinku kuloárovým klábošením /což živelně činili i ostatní scifisté, ve snaze zachytit, co se kde děje, co vychází za knížky a tak podobně/. Kromě této banální činnosti na nejnižší úrovni vyvíjelo R.U.R. ještě Velikou Organizační Činnost. O čemsi nesmírně důležitém se rozhodovalo, sháněli se /marně/ lidé do těch nejdůležitějších funkcí, Vláda Veverka chrlil jakési nepochopitelné, složité instrukce. Veliká Organizační Činnost jako celek vysoko převyšovala práh mé chápavosti, ale občas se mi zdálo, že nějaký střípek z Veliké Organizační Činnosti má svérázný půvab a nepakovatelný appeal. V takových okamžicích jsem to ihned zapsala. Časem z toho vznikl naprosto nepřehledný guláš všelijakých ústřížků, potrháných ubrousků a popsaných svačtinových papírů. Sepsáno dohromady to dává jakousi groteskní mimoprostorovou féerii ze života R.U.R., která by se dala využít nejspíš jako test čtenářské trpělivosti.

Tady je.

12. 3.

Chystá se knižní burza. V. V. neúnavně hlaholí: "Lístky budou za 4 Kčs, protože za 2 Kčs by přišly moc drahé."

Vychází najevo, že se budou konat nějaké volby. Systém bude jedno - až dvoukomorový /co to má být?/, za předsedu volební komise se hlásí /s nadšením/ Martin Hlaváč. Snad se bude volit nějaké předsednictvo.

Kdosi šeptem šíří zprávu, že Aďáci nazývají náš spolek V.U.R. - Veverkovi univerzální roboti. V. V. zatím hlaholí cosi o nějakých unifikovaných legitimacích.

Mekos - co je to mekos? Meziklubová výměna knih? Co znamená ten kos?

19. 3.

Schyluje se k oněm záhadným volbám /stále nechápu, co, proč a jak se bude volit/. Mluví Martin Hlaváč třímající cosi jako Conanův meč. Kandidát předsednictva /jakého?/ má mít podporu pěti členů, podepsaný kandidát se předá volební komisi, což je Hlaváč. Kandidát musí být plně oddán sci-fi hnutí. Všechny podklady svědčící proti kandidátům shromažďuje rovněž M. H. Otázka z pléna: "Co když ten člověk nebude chtít kandidovat do předsednictva?" Odpověď M. H.: "V tom případě není plně oddán sci-fi hnutí, to je přece jasné."

Hlaváč zamává mečem a pak píšeme jména na nějaký papírek.

26. 3.

V. V. hovoří o zajištění burzy. Budou tři počítače a jeden záložní.

Z. R.: "Challenger!"

Rozděluje se, kdo půjde na směny jako strojník k počítači, kdo bude v třídící komisi a v takzvaném vnějším okruhu. Do vnějšího okruhu budou vpuštěni pouze naši lidé s červeným pruhem. Spojení mezi organizátory zajištěno vysílačkou. Likvidační četa. Úklidová a ztrátová četa.

M. H.: "Dezintegrační!"

F. B.: "Já přinesu benzín!"

P. B.: "Já sirky!"

V 13 až 15 hodin bude aukce, vpoš^utí se pouze na visačky. Inkasisté. Proti ostrým hochům kšeftařům nasadit Bedrnu. Výsledky voleb řízených M. H.: Rampas a Čierny po 13 hlasech, Matějka a Ľirkovský po 11 hlasech, Březina, Hlaváč a Podpěra po 9 hlasech.

Nyní M. H. důstojně hřímá: "Táži se tě, Egone Čierny, vstupuješ dobrovolně do předsednictva?" Všichni zvolení odpovídají: "Ano." "Proč ne." "Budu muset." P. B.: "Nák bylo, nák bude."

M. H.: "Tak podle abecedy: Albert, Březina..."

4. 4.

Kmínkovi se narodila dcera.

Uskutečnila se knižní burza.

9. 4.

Veverka hodnotí burzu: "Normálních lidí bylo minimum. Většina byla scifistů." Hodnocení náboru nových členů: "Davy nepřišly."

16. 4.

Volba předsedy.

V. V.: "Předseda by měl být mírný člověk."

E. Č.: "Já nemohu být oddán věci sci-fi, neboť jsem ženat."

Samohejl: "My zřídíme konspirační sekci..."

M. H.: "Každěj na lísteček napíše jméno předsedy -"

V. V.: "Promíchej -"

M. P.: "A vylosuj -"

Rampas tři, Veverka pět.

V. V.: "Chtěl jsem odejít na odpočinek a začít psát -"

E. Č.: "Memóary -"

Statut. Ostatní kroužky ho nemají a kvůli R.U.R ho musí vypracovávat. Inka Jelínková a Petr Hanuš navrhuji založit desky, kam bychom dávali povídky a psali na ně názory.

Zakládáme je.

Švachoušek: otřesen deskami. Nechce se dát k ničemu takovému donutit.

30. 4.

M. H. hovoří o Paconu. Papírová teška, která bude sloužit i jako plakát. A v ní bude Kočas. Letos to znamená Kosmický čas. Mlok je tentokrát na hrnečku. Vozásobě je asi 30 mloků.

14. 5.

Dovídám se, že lidi, kteří pracují na klíči /na jakém klíči?/
budou mít nárok na něco /na co?/, protože budou taky aktivní v
rámci ediční sekce.

Nějaký zoufalec: "Cože? Jaký klíč? Našel se už klíč od skříně?"

V. V.: "Jsem rád, že jsem optimista. Kdo ví, kde je skříň?"

V. V. bude někdy /kdy?/ hovořit o teorii nukleárního odstrašování a tak dále. V. V.: "Pokud bude někdo mít jakékoli návrhy pak přijímám podnětné připomínky."

E. Č.: "A není to tam v té skříni!"

V. V.: "A JE to tam!"

Ministr kultury volal k Neffovi, co je to sci-fi. Žena mu řekla, že to sou ty lumpové, co se nepřezouvaj. Bedrna. Ministr nadšen.

17. 9.

V. V.: "Já teď zavádím pořádek v klubový sekci, pak zavedu pořádek v ediční sekci a pak v informační. A bude to!"

E. Č.: "To musí být připravená obálka s adresou ~"

V. V.: "A kdo ji připraví?"

/Hrobové ticho - nikdo./

V. V.: "Byl připraven krizový plán. Rourák č. 2 vyjde tento měsíc. Oficiálně přihlášených lidí je 61."

17. 10.

Veverka se oženil.

Eva Hauserová

První krok k sebeuvědomění nebo delší promarněná šance ?

R. U. R.

Dne 4.2. se v rpsotorách Radicpaláce sešla výroční členská schůze RUR. Po referátu VV a diskusi proběhly volby, v

nichž byl předsedou znovuzvolen VV, který provede výběr vedení RUR. Dále bylo zvoleno tříčlenné před-
sednictvo.

Ve výroční zprávě VV to bylo, ale zcela se to utopilo v hlá-
šeních, procentech (%) a konstatováních o: stavu ~~xxx~~ sekcí,
plnění závazků, rozpracovanosti úkolů a členské základně.

Málokdo tedy, navíc zmaten tradiční již volební fraškou, byl
schůzí pobídnut k zamyšlení nad skutečnými problémy RUR, totiž
jeho vnitřní bipolaritou jako Střechového celopražského klubu
a Klubu Vlády Veverkových (potežmo Egonových) sekcí.

Tento rozpor se pak promítá do všech stránek života RUR.
Např.:

A) Klubovna slouží jednak

- 1) jako místo pro setkávání pražských fanoušků
- 2) jako "tržiště" ideí a materiálů
- 3) jako prostor pro neformální schůzky jiných sfk
- 4) jako informační centrum pražského fandomu
ale i jako

- 5) jako místo pro schůzky a schůze RUR
- 6) jako schůzovní místnost "vedení" RUR
- 7) k provozování pořadů klubu (video, hosté, be-
sedy)

B) Aktivní fanové klubu RUR se dělí na

- 1) aktivisty jiných klubů vytížené tentéž
- 2) aktivní členy RUR (v RUR)

C) Informace o fandomu se k členům RUR dostávají

- 1) prostřednictvím mateřských sfk (Interkom)
- 2) z debat, zpráv a nástěnky RUR

D) Zprávy o potřebách RUR a možnostech zapojení do jeho
práce - stejně jako C)

E) Přínos fanouška pro RUR je

- 1) podílem jeho práce pro fandom
- 2) jeho práce pro RUR, či skrze něj pro fandom

F) RUR se o fanouškovi dozvídá

- 1) z jeho mateřského klubu
- 2) z jeho působení v RUR

Odstranit tuto polaritu by bylo asi možné, ale v každém pří-
padě tak škodlivé, že se o to ani nikdo nepokouší (a to je co
říct !). RUR by se pak stal buď další Polskou (s veškerou její
neefektivitou) nebo Spectrou v době jejího úpadku a izolace (snad
by se v něm i něco dělo, ale nikoho by to nezajímalo, ani by se
o tom nedozvěděl).

Neopak lze říci, že zmíněná polarita je přinejmenším zdrojem
pestrosti dění a mohla by být přínosem využití bodů C), D), E) a
F).

Z těchto a dalších důvodů (ke kterým se ještě dostaneme) jsme
s MHV navrhli pro RUR bipolární "vedení", svou strukturou odrážející
složení členstva.

klubu (kde budou tvořit většinu členů vedoucí sekci), a kromě toho členové volí "kontrolní a poradní radu" (nešťastně z historických důvodů nazvanou předsednictvo), tvořenou z převážné části šefy pražských klubů nepojených na RUR. Zde jsem se odvážil předvídat výsledky voleb, ale dá se předpokládat, že členové budou volit svého předsedu:

Práva a povinnosti vedení jsou celkem jasné a jejich provádění je věcí předsedy. Poradní a kontrolní činnost rady by spočívala v :

- 1) zajištění součinnosti svého klubu s RUR
- 2) v informování svých členů o činnosti a potřebách RUR
- 3) v hájení zájmů a práv členů RUR při rozporech s vedením

Bod 3) a slovo "kontrola", jež má takřka hanlivý význam a je kší předpokládá h. zlé úmysly kontrolovaného, je třeba vysvětlit. Praxe prokázala, že všeho moc škodí, tedy i dobrých úmyslů, těmi je prý dokonce vydlážděna cesta do pekla.

Pokud vás nenapadají žádné rozpory, které by mohly nastat mezi zájmy vedení a členů, dovolím si uvést příklad sf klubu RUR v mnohém podobném (do jehož stavu se ale jak doufám RUR nikdy nedostane). Mám na mysli Adu, sfk rovněž s celopražskou působností a s vnějším ne-sf zřizovatelem. Navíc i v Adě jsou zastoupeny všechny pražské kluby.

Tyto struktury ale Ada nikdy neuznala (ani ze hodné pozornosti) a ke svým členům přistupovala jako k homogennímu stádu. Protože zde neexistovala žádná zpětná vazba od členů k vedení (tu lze těžko očekávat od izolovaných nováčků, ale snadno ji získáme od fanů organizovaných ještě jinde prostřednictvím jejich mluvčího), vedení Ady slepě přenášelo na své členy všechny rozmary a protichůdné rozhodnutí zřizovatele.

Bylo pak komické i tragické (pro SF) zároveň slyšet nářky z Ady nad pasivitou členů a neochotou ostatních klubů, které nejeví zájem ponáhat s Ikemí nebo aspoň s udržováním pořádku na projekci.

Můžete se zeptat, jaký smysl má v RUR kromě předsedy a jeho vedení ještě formálně kodifikovat další strukturu, tedy radu, když tato zde již fakticky stejně existuje a situace Ady se v RUR nemůže opakovat ?

K tomu, co jsem již uvedl, bych dodal:

- 1) lépe si uvědomíme kdo jsme a jak jako klubový organizmus fungujeme.
- 2) toto sebeuvědomění povede k omezenému většímu pocitu odpovědnosti (budeme vědět, co se od nás, přestože jsme plně vytížení jinde, očekává v RUR)
- 3) celkově se zlepší organizovanost RUR spojením na členy, kteří nejsou v žádné sekci RUR, ale patří ještě do jiného sfk.

Nešťastí vše (nebo takřka vše), co jsem zde uvedl, mohou ti, kterých se to týká, čekat i bez vzniku nějakého formálního orgánu a tak snad ani tolik nevadí, že tato naše koncepce struktury RUR, bohužel jen velmi špatně na schůzi vysvětlená, zcela zmizela v Egonově blábolení o povětrných ženštinách a v Pražákově škytání číslovky "3". Výsledkem pak bylo zvolení jakéhosi tříčlenného předsednictva, o němž nikdo neví, k čemu by mohlo být dobré.

5.2.1988

Z. Šempas

PS: Uplynul týden a život v RUR mi přihrál další argument. Ne

první schůzce po výroční schůzi přečetl VV před svým videopořadem seznam aktivních členů a prohlásil, že pořad je určen jen pro ně. Vedním z mále fanů, kteří to vzali vážně a odešli, byl i tvůrce Superseznamu (člen BC), kterého RUR a potežno i VV hojně využívají.

Pokud by VV zjišťoval aktivitu fanoušků nejen u vedoucích svých nefungujících sekcí, ale i u šéfů existujících SF klubů, mohl by se vyhnout takovému šlápnutí vedle.

PROGRAM

sfk R.U.R.

červenec
květen - prosinec
1 9 8 8

5.května	volný program	18.00 - 21.30	kl. č. 4
	porada vedení	18.30 - 19.30	6
	schůzka "10"	19.30 - 20.30	6
12.května	volný program	18.00 - 21.30	kl. č. 4
19.května	volný program	18.00 - 21.30	kl. č. 4
	pořad pro aktivní členy	19.30 - 21.00	6
26.května	volný program	18.00 - 19.30	kl. č. 4
	beseda s hostem /Kukel/	19.30 - 21.00	4
2. června	volný program	18.00 - 19.30	kl. č. 4
	schůzka "10"	19.30 - 21.00	4
	porada vedení	18.30 - 19.30	6
	pořad pro aktivní členy	19.30 - 21.30	6
4. června	pořad k MDD pro děti členů klubu	14.00 - 18.00	klubovna č. 6
9. června	volný program	18.00 - 21.30	kl. č. 4
16. června	volný program	18.00 - 19.00	kl. č. 4
	pořad pro nové členy ("Fenziny známe neznáme")	19.30 - 20.30	kl. č. 6
23. června	volný program	18.00 - 19.00	kl. č. 6
	<u>ČLENSKÁ SCHŮZE</u>	19.00 - 20.30	6
30. června	volný program	18.00 - 21.00	kl. č. 6
	porada vedení	19.30 - 20.30	4

červenec - srpen klubové prázdniny

REPORTÁŽ

NAŠE
REPORTÁŽ

SLANÉ

Opět zavítali do Slaného. Tentokrát ve šťastném /či nešťastném/ dni 13. února 1988. A jako vždy se dostavila řada místních i vzdálenějších scifistů, aby s nimi prožila pěkné odpoledne. Tak jsem se mezi ně znovu vypravil - díky laskavosti jednoho z hostů Ondřeje Neffa poměrně rychle /na pozemské poměry/ autem.

I když jsme ve Slaném trochu bloudili, přijeli jsme včas: právě zahajoval místní šéf Láďa Peška. Ondřej si mohl ještě trochu odpočinout - jako první vystoupil Slávek Saczek a seznámil posluchače se situací fandomu a sci-fi samotné v sousedním Polsku. Mohu jen opakovat to, co jsem už asi říkal mnohokrát - rádi bychom měli jejich úroveň.

A pak už nastoupil hlavní host a rozpovídal se o vztahu SF a prognostiky. Na rozdíl od posluchačstva čistě futurologického měla jeho přednáška mezi námi rozhodně větší ohlas. Dokázal nám, že vlastně nemá cenu bádat, kolikrát se předpovědi SF autorů splnily či nikoli, neboť spisovatel si z reálných možností přebírá do svého díla právě jen to, co sám potřebuje, a záleží mu především na uměleckém ztvárnění určitého prostředí nebo zvýraznění některých současných tendencí a jevů.

Po přednášce následovala první - písemná část testu družstev ve znalostech SF, fandomu, kosmonautiky, fyziky a biologie. Družstev bylo pět - Slaný, Chomutov, dvě divácká a ovšem zástupci RUR /Pražák, V.Soukup a Albert/ nazvaní ironicky "Géniové z Prahy". Jenže jak se to říká o té kose, křeď.

Po přestávce, které fanové /mě nevyjímaje/ využili k nakoupení polské literatury u Slávka, zvláště comicsů /snad i na Vlášku ještě zbude!/, pokračovalo setkání besedou s dalšími pozvanými hosty - Iven Železným, Theodorem Rotreklem a redaktorem Zapisníku Vlastimilem Talašem. Ivo nás po lamentacích na malý zájem o soutěž ve Vědě a životě informoval o odvážném záměru publikovat v Odeonu SF 6x ročně - reprinty i nové /Měsíční prach, Nonstop, Kallocain, Když ještě žili

lidé, Kolíbka a Den Trifidů, jako rezerva Bídne roky, První lidé na Měsíci a Konec civilizace/. /Autory nechť si čtenář najde sám, jinak není pravý scifista./ Po této nabídce v r. 1989 se mají o rok později objevit nové lahůdky - první dva díly ságy Douglase Adamse Stopařův průvodce galaxií a Restaurace U konce vesmíru /další dva díly by snad vyšly později/ - Po levici temnot U. le Guinové /budou se určitě jmenovat jinak/, Zpěv vzdálené Země A.C. Clarka, Wyndhamovy Kukly, Resnickova Rezervace. Navíc i antologie světových autorů a samostatně Bradbury. Ve Svobodě /podle Iva správně ve Svobodovi - podle bývalého majitele/ přece jen vyjde Duna nezkrácená a Harkonnen zůstane Vladimír, nikoli zamýšlený Ivar, a snad i konečně dávno slibované Roboti a androidi. Z výhledů byly naznačeny nejmenovaný román Strugackých a tři Asimovovy detektivky o inspektoru Baleym a robotovi Daneelevi.

V. Talaš pohovořil zejména o vzniku rubriky Fan-Fan a vyzval scifisty, aby ji v anketě v Zápisníku č. 3 podpořili, neboť její pozice není právě nejsilnější. Ohlásil, že byl vytvořen trojrozměrný FAN-FAN jako odměna v soutěži /neví se, v čem!/. Teodor Rotrekl si zavzpomínal na své začátky ve sci-fi a v diskusi byl nucen odpovídat na zvědavé otázky, jak to vlastně s tím malováním dělá /prostě hlavou a rukama, musí se to umět/. I ostatní hosté se v diskusi činili. Ivo přislíbil vydání Pána prstenu /postupně po dílech/ i reedici Hobbita, Neff i Talaš mluvili o obtížné situaci s vydáváním časopisu a o tom, jestli ta domácí tvorba stojí vůbec za to.

A pak nastal pro všechny, a to i pro mě, zvlášť důležitý okamžik: jelikož Albert musel odjet dříve, byl jsem dodatečně zařazen mezi Génie z Prahy, kteří po písemném kole měli s 32 body těžký náskok oproti 17 a 12 bodům Chomutováků a jednoho z diváckých družstev. Soutěž pokračovala ústní částí - pustili nám hudbu z Vesmírné odysey 2001 a z LP Prázdniny na Zemi a videocukázku z Blade Runnera. Díky Pražákovým znalostem LP desek a mé četbě v angličtině jsme skoro všechno /až na letopočty zvládli a vedení jsme udrželi. Takže Géniové... kosa padla na kamen.

Podle propozic odpoledne vybralo lepší divácké družstvo jeden ze čtyř nabízených filmů na video. Vyhrál to Morál. Kdo by přece nechtěl nesmrtelnost... Ale to už jsme my, kteří všechny nabízené filmy známe, ujížděli s Vlastou Talašem zpátky do Prahy.

Trekkie Ninja Chrononaut

A 10x10 grid of dots forming the word 'COURTESY'. The word is written in a stylized, blocky font. The 'C' is formed by dots at (1,1)-(1,9), (10,1)-(10,9), (2,10), (9,10), (3,1)-(3,9), (8,1)-(8,9), (4,10), (7,10), (5,1)-(5,9), (6,10), (1,2)-(1,8), (10,2)-(10,8), (2,2)-(2,8), (9,2)-(9,8), (3,2)-(3,8), (8,2)-(8,8), (4,2)-(4,8), (7,2)-(7,8), (5,2)-(5,8), (6,2)-(6,8), (1,3)-(1,7), (10,3)-(10,7), (2,3)-(2,7), (9,3)-(9,7), (3,3)-(3,7), (8,3)-(8,7), (4,3)-(4,7), (7,3)-(7,7), (5,3)-(5,7), (6,3)-(6,7), (1,4)-(1,6), (10,4)-(10,6), (2,4)-(2,6), (9,4)-(9,6), (3,4)-(3,6), (8,4)-(8,6), (4,4)-(4,6), (7,4)-(7,6), (5,4)-(5,6), (6,4)-(6,6), (1,5)-(1,5), (10,5)-(10,5), (2,5)-(2,5), (9,5)-(9,5), (3,5)-(3,5), (8,5)-(8,5), (4,5)-(4,5), (7,5)-(7,5), (5,5)-(5,5), (6,5)-(6,5), (1,6)-(1,6), (10,6)-(10,6), (2,6)-(2,6), (9,6)-(9,6), (3,6)-(3,6), (8,6)-(8,6), (4,6)-(4,6), (7,6)-(7,6), (5,6)-(5,6), (6,6)-(6,6), (1,7)-(1,7), (10,7)-(10,7), (2,7)-(2,7), (9,7)-(9,7), (3,7)-(3,7), (8,7)-(8,7), (4,7)-(4,7), (7,7)-(7,7), (5,7)-(5,7), (6,7)-(6,7), (1,8)-(1,8), (10,8)-(10,8), (2,8)-(2,8), (9,8)-(9,8), (3,8)-(3,8), (8,8)-(8,8), (4,8)-(4,8), (7,8)-(7,8), (5,8)-(5,8), (6,8)-(6,8), (1,9)-(1,9), (10,9)-(10,9), (2,9)-(2,9), (9,9)-(9,9), (3,9)-(3,9), (8,9)-(8,9), (4,9)-(4,9), (7,9)-(7,9), (5,9)-(5,9), (6,9)-(6,9), (1,10)-(1,10), (10,10)-(10,10), (2,10)-(2,10), (9,10)-(9,10), (3,10)-(3,10), (8,10)-(8,10), (4,10)-(4,10), (7,10)-(7,10), (5,10)-(5,10), (6,10)-(6,10).

Především se ohrazuji proti svému zahrnutí pod hlavičku R.U.R. (ačkoliv jsem zde považován za aktivního člena - alespoň mě Vláda Veverku nevykazuje z projekcí SF filmů) ve skutečnosti zde představuji pátou kolonu svého rodného klubu Anroneda.

A ještě k soutěži "Géniové" si stačili uříznout také i ostudu, protože jaksi pozapomněli, co znamená slovo Slan.

A na závěr jedno vyznání - ve Slaném jsem se zamiloval, ano zamiloval - do obrazů T. Rotreкла, který tam vystavoval. Doufám, že jednou přijde den, kdy budu jeden z nich mít nastálo a jen a jen pro sebe.

-Pra-

SPALOVÁNÍ

D Ý K A

O J A N Ě M A T O U Š K O V Ě - J E L Í N K O V Ě

Úvodem prozradím, že Jana tráví celý rok 1988 na stavbě elektrárny Temelín, kam obětavě doprovází svého muže /vdala se tajně v srpnu 1987 a zničehonic se začla představovat Jelínková, čímž mě naprosto zmátla/. Nemůže se tedy bránit, ať sem o ní napíšu cokoli.

Jana pracuje jako sociální kurátorka a její specializace jsou mladiství delikventi. Má je obcházet, vžívat se do nich a pomáhat jim vyhrabat se z trablů. Pravděpodobně je to žena na svém místě, neboť je velmi šarmantní, milá, osobitá a sympatická. Při těchto vlastnostech je samozřejmě, že měla vždy lví podíl na tmelení sci-fi klubu Desítka. Její působení by se snad trochu dalo přirovnat k působení Radky Zákové v Plzni.

Co se týče psaní, Jana má ohromný, leč vytrvale zanedbávaný talent vianovského typu. Píše málo, v poslední době vlastně vůbec ne, a ani trochu se nesnaží někde něco vydávat. V jejích povídkách přímo prýští překvapivé asociace a metafory, drastické se střídá s absurdním, něžným, snovým... Na druhé straně některým /méně otrlým, konzervativnějším/ čtenářům zas vadí přílišná nekonvenčnost jejích povídek.

Z A B Í J A Č K A

Jana Matoušková - Jelínková

Aktérů se sešlo osm: Džínová Háňa, Ivuška 17, Jana Makovička, mamka Orange, Mirda Olysalý, Teta Kulička, strejda Kulička a konečně sám Sněžný Ošípaný - tedy sešla se usnášeníschopná většina příbuzenstva a jednohlasně rozhodla o vraždě odsvinčete.

To zatím, netušíc lotrovinu, pokojně pochrochávalo na své otepi slámy a těšilo se na obvyklý příděl šrotu s bramborami. Toho dne však marně.

Každému z aktérů představení se zabijačka jevila jinak:

Džínová Háňa: "To zas bude votrava..... pitomý prase!"

Ivuška 17: "Přinesu Rendovi jitrnici; snad si mě konečně začne všímat, mamlas."

Jana Makovička: "Zase tu bude šen strašně sprostý řezník - hrůza!"

Mirda Olysalý: "Hlavně to ve zdraví přežít..."

mamka Orange: "Zabijeme prasátko, bude masa, jitrnic, jelit, polívky, sádla, tlačanky, uzenýho, guláše... joj, ty štědrý večere!"

teta Kulička: "MNAM!"

strejda Kulička: "MNAM!"

Sněžný Ošípaný: "Do jedné hodiny bych to měl mít z krku, sakra. Esli budu mít mančaft jak minule, tak se na to vyseru!"

V šest hodin ráno se zvedla opona a třeskl výstřel. Třeskl tak měkce, že by ho ucho málem přeslechlo, ale dobře cílená střela se účinkem neminula.

Pašík dodýchal.

Sněžný Ošípaný se zmocnil nože a jal se štěkat rozkazy. Vzduchem vířily sněhové vločky jak malincí bílí ptáci, co se dosud nenaučili létat.

"Skliďte ze stolu, nese se ovar!"

Džínová Háňa elegantně kopla do dveří a podobna japonské gejšě vtančila dovnitř s tákem přetékačím vepřovými pochoutkami.

"Chce někdo rum?" otázala se Ivuška 17, narvaná v černých manšestrákách a tričku s výstřihem. Jsa nekontrolovaná mamkou Orange si již od rána dělala radost malými panáčky, předstíraje, že pije čaj. Otázka se překulila přes hunatou atmosféru s předzvěstí dláboše a zůstala oslyšena. Ivuška 17 se však na opakovaný projev nezmohla. Mladistvý organis-mus už déle neunesl nápor rumových radostí a zhroutil se do stadia RIGOR MORTIS. Jana Makovička odvěkla bezvládné tělo do ústraní a přinesla kýbl.

Přítomní si nabrousili nože a vidličky a střemhlav se spustili na ovar. Sněžný Ošípaný se posilnil CALVADOSEM a nabodl na vidličku kus masa.

Ze všech stran se ožývalo pochvalné mručení, břicha bytněla a sedmero úst žvýkalo ostošest. Ivuška 17 mezitím nenapravitelně zvracela a posléze uoedla do mdlob.

"Ten křen má ale grády!" podotkl Mirda Olysalý a utíral si slzy.

"Doufám, že tentokrát nemáte cibulku jak švýcarskou krávu" neodpustil si Sněžný a kriticky přešel pohledem mamku Orange. Strejda Kulička usoudil, že další sousto by se mohlo pro něj stát osudným a odložil příbor.

"Uff" pravil Sněžný

"Uff" zaržál Mirda Olysalý

"Uff" zahýkala teta Kulička

"Uff" odfoukla si mamku Orange

"Uff" pípala Džínová Háňa

"Uff" papouškovala Jana Makovička

"Uff" chrochtl loajálně strejda Kulička.

A pak se to stalo.

Mamka Orange vzhledla od talíře, majíc v úmyslu požádat Janu Makovičku o zbytek křenu, avšak ústa jí ztuhla, aniž stačila vyslovit ořání. Postupně, prohlížeje jeden na druhého, ztuhli všichni. Ticho zhoustlo a stalo se nedefinovatelným. Šelma visela ve vzduchu.

Vítr lehce nadouval záclonu a ve sporáku zvesela praskal oheň.

Ivuška 17 nahmatala kliku u dveří a vpotácela se dovnitř. Při pohledu na sedm prasečích hlav, bimbejících se hrozivě kolem stolu, se opilecky uchechtla a vzápětí se rozřehtala, jakoby právě vyslechla dobrý vtip.

Opice, která jí dosud vězela v zátylku, najednou hbitě sklouzla na potápanou podlahu a Ivuška 17 rázem vystřízlivěla. Sedm nešťastníků se k ní vrhlo. Její zděšení se utápělo v chrochtání prasečích nypáků; rozeznávala jednoho od druhého pouze podle těla, vepřové hlavy měli navlas tytéž.

Jak se to stalo? Co mám dělat? Jak jim mám pomoci? Přinutila se potlačit šok a znásilnit mozek k přemýšlení. Zoufale se snažila přijít na kloub té záhadě, uvědomovala si, jakým zázrakem, způsobeným rumem, unikla této oblučné přeměně.

Prasečí hlavy zmateně pobíhaly sem tam a ryčely jedna přes druhou. Ivuška 17 šla zavřít okno. Když procházela kolem stolu, hlavou jí blesklo poznání. Na talířích se válily zbytky ovaru; nebylo pochyb, že vepřové hody se staly příčinou podivné metamorfozy.

Co udělat, aby se opět stali lidmi? Ivuška 17 přemýšlela tak usilovně, že jí rozbolela hlava. Když snědli vepřové maso, narostla jim vepřová hlava. Opečný postup..... PROBOHA!

Zvažovala, zda jejich mozek zůstal lidský. Řeč ztratili, to bylo zřejmé. Pohyby však měli koordinované, přestože zoufalé, pohybovali se vědoucne, LIDSKY.

Neodvážili se opustit kuchyň.

Ivuška 17 stála jako přikovaná u dveří a hlavou se jí honil nesouvislý rej myšlenek. Znovu si připomněla OPACNÝ POSTUP a otrásla se odporem.

Pojednou si všimla, že Jana Makovička a Džínová Háňa na ni strnule upírají svá prasečí očka a jejich postoj je číhavý, ruce neklidné. Vzápětí se na ni vrhly. V ruce Džínové Háňi se zaleskl nůž.

Mamka Orange reagovala okamžitě. Strhla se rvačka. Džínová Háňa upustila nůž a kdosi jej odkopnul pod kredenc.

Ivuška 17 za sebou přibouchla dveře a zamkla. Opřela se čelem o zeď a bezmocně svěsila ruce. Trásla se hrůzou. Srdce jí hrozilo prorazit žebry ven. Z kuchyně sem doléhalo vzteklé chrochtání a šoupání nohou po podlaze.

Vyběhla ven a vydala se nazdařbůh k lesu.

Vrátila se pozdě večer, prokřehlá a hladová. V před-
síní se zaposlouchala. Všude bylo ticho. Vlastně ji vydě-
silo, protože věštilo nebezpečí, nejistotu. Váhala. Nako-
nec odemkla, opatrně vzala za kliku a nahlédla dovnitř.
V kuchyni nikdo nebyl. Znepokojeně otevřela dveře do ved-
lejšího pokoje. Na gauči, v křeslech, na zemi spokojeně
pochrupávalo sedm aktérů zabijačky s prasečími hlavami,
Mirka Glysalý ze soánku pochrochtával.
Ivušku 17 napadlo slovo IDYLA a nešlo zaplašit. Zírala
fascinovaně z jednoho na druhého a do hlavy se jí neodbyt-
ně vtírala myšlenka, že rypáčky spáčů jsou vlastně docela
roztomilé, takové něžně růžové, zvířátkovské...

Potichoučku zavřela dveře a pustila se do zbytku
studeného ovaru.

Parádní, až na to jméno se mi to ohromně líbí.

LL

Nevěřím, že by slečna 17 opustila dobrovolně svět lidí a
přijala různolící zvířátkovskou tvář! Taky - proboha - proč?!

H

Velmi zajímavé, ale chtělo by to dotáhnout: odkazují na
pasáž "opice, která jí... sklouzla..." Z toho by šlo odvodit,
že přeměna nebyla závislá na požití vepřového, ale byla
"všeobecná v rovině zvířecích přirovnání". V každém případě
ale zajímavé styl i pointa.

ewe

Jméno považuji za vrchol geniality, celou povídku za báječ-
ně podařený horor nebo absurdní literaturu. V tomto duchu
lze pochopit i rozuzlení - izolovanost, nemožnost útěku,
úniku, kolektivní vědomí, které "natráví" přesvědčení a vkus
jedince - copak to kolem sebe nevidíme na každém kroku?

E.H.

Pokud povídku považuji za sci-fi, pak závěr nedává smysl.
Pokud se povídka pohybuje ve fantazijské-symbolické rovině,
pak by na to měl být čtenář od počátku více připraven.
Pouze fantazijský výběr jmen nestačí.

PP

Buď zvýraznit, proč se vracela, anebo vyoustit poslední odstavec.

V.S.

Nebudu se hádat s autorkou, ale s tím kdo to psal přede mnou. Mně se tam ten poslední odstavec zrovna líbí. Chyběl by tam.

Př

Je to skvělé. Celé sekumprask bez jediné výhrady.

-IJ-

Vybočuje z řady, vyvolává diskuse, nutí myšlení, aby opustilo vyjeté koleje, takové povídky to budou mít vždycky těžké. V Zápisníku je tisknout určitě nebudou, právě proto jsou potřeba. Jen tak dál!

H

Snad to opravdu není chyba. Beru do českých "Nebezpečných vizí".

2.B.

Povídku Zabijačka znám již čtyři roky. Známe i další dvě již ne tak úspěšné varianty, kde se Jana snažila vzít v potaz veškeré připomínky bouřlivých diskusí našeho někdejšího klubu. Čas však ukázal, že Zabijačka může existovat pouze v téhle a žádné jiné podobě. Je to, žekněme-li to nadneseně, jedinečné splnutí srdce i duše přenesené na papír. Anebo ještě jednodušeji: GENIÁLNÍ SCIFISTICKÝ CHAOS.

vj

Výborně.

F.M.

S F I L M A K

3.-5. červne Olomouc "Cesta tam a zase zpátky" (víkendová hra)

25. červne Praha vyhlášení výsledků Nerudova žabáka

7.-10. července Budapešť 13. Eurocon

15.-17. července ~~Brno~~ Ostrava celostátní setkání fanoušků SF (Parcon '88)

29.-31. července Plzeň Plcon

25.-28. srpna Spišská Nová Ves tetracon

22. října	Žumperk	seminář o SF filmu
20. listopadu	Praha	podzimní SF burza sFK RUR (dopoledne) poreďa zástupců českých sf klubů (odp)
21. listopadu	Praha	Minicon (dosud nepotvrzeno)
9. -12. prosince	Brno	Dracon

OK BEL PAS

v sfk R.U.R ledem - březen 1988

7.ledne

Nový rok je zahájen poradou velení. Je krátká a ve znamení blížící se výroční schůze. Gibe dostává za úkol poslat pozvánky na schůzi všem prežským a blízkým členům a vedoucí sekci mají nahlásit aktivní členy ze uplynulý půl až rok. Rempes předčasně odchází. Je projednán návrh na způsob voleb předsedy a předsednictva na výroční schůzi.

14. ledne

První videoporaďa pro aktivní členy - ves polupráci se Standou Čermákem z Ady je připraven poraďa o filmu "Enemy Mine" včetně fiktivního rozhovoru s jeho tvůrcem (rozhovor je zařazen na následujících stranách).

21. ledne

Poraďa OK se nekonala, Veverka s Egonem se domlouvají, že OK de facto zřejmě ukončily svou činnost, neboť pominuly důvody, pro něž bylo ustanoveno: díky RUR se podařilo odstranit nedostatky ve vzájemných kontaktech a informacích mezi prežskými kluby a KK přestala brzdit činnost některých prežských klubů, neboť se vlastně navenek příliš neprojevuje.

Neznámý zlomyslník zcizil program klubu, vyvěšený na nástěnce. Díky náborovým inzerátům na nástěnce se přihlásil Pavel Vechtl jako správce pravidelného knižního stánku na schůzkách v Radioparlaci. Dostal přidělenou jednu třetinu klubové skříně a hned na příští schůzce zahájil činnost.

28.ledna

Prozetímní šéfredaktor Rouráka P.Houžvička je pro nesvědomitý přístup ke svěřené práci zbaven funkce, kterou až do odvolání přebírá osobně V.Veverka. Březinovi je postoupeno prvních 25 přihlášek do žebáka.

Před zhrube 13 diváky pek následuje poraďa Kosmické lodě roku 2200, určený především pro nové členy (poraďa měl premiéru na I. Miniconu).

Martin Hlaváč seznamuje přítomné člěny vedení se stavem prací na sborníku SF povídek, který vyjde v rámci ediční činnosti klubu. Sborník bude vytištěn ofsetem, jsou v něm povídky E.Hauserovi, I.Kmínka a dalších profi-ametérů. Náklad bude cce 350 výtisků. Je odhlasován návrh, aby výtisk stál 10,- Kčs (pouze pro členy klubu). V roce 1988 se předběžně počítá s delším dílem sborníku a

s vydáním upraveného superseznamu (podle formálních kritérií, vybraných I. Adamovičem). Členové předsednictva zároveň dostávají za úkol připravit si na výroční schůzi diskusní příspěvek na téma činnost RUR v uplynulém roce (odhlasováno 4:2)

4. února

Výroční schůze. Úvodem přednáší V. Veverka z titulu své předsednické funkce referát o činnosti klubu (viz. str. 3), po něm mají následovat příspěvky ostatních členů předsednictva, diskuse a poté volby.

Členové předsednictva žádné předem připravené příspěvky nemají, o slovo se nehlásí, a tak následuje ihned diskuse. Předseda jmenovitě vyzývá jednotlivé členy vedení, aby se vyjádřili buď k jeho zprávě, či přímo k činnosti klubu.

I. Adamovič : dosud neví, kde zmizely přihlášky členů ediční sekce

P. Březina : RUR je spolupořadatelem Žabáka, časem to snad bude(m) dělat celé.....

E. Čirný : RUR je taková lepší Plzeň, což je škoda. Sekce by měly pravidelně organizovat své pracovní schůze. Začátky programů by měly být někde přesně vyvěšeny, málokdy se začíná v 19.00 přesně a lidé často odejdou v domnění, že už nic nebude. Na začátek června by šlo udělat nějakou akci pro děti členů, ono jich není zase tak málo, jak se může zdát.....

T. Jirkovský : . fajn, že se to tu vžilo....

M. Hleváč : za mne to řekne ZR

Z. Rámpas : problém RUR je Pošská versus klub, ze vzor by nám měla sloužit Plzeň. Začátek schůzek by měl být už od 17.00, aby mnozí nemuseli tak brzo odcházet (rodinné povinnosti). Na stránkách zpravodaje by se měla rozvinout diskuse o klubové identitě a cílech RUR...

MEKOS - je vidět, že tudy cesta nevede, je nutné nejprve myslet, potom pracovat. Jak to vypadá s půjčováním fenzinů ? (ne Vlka).

V tomto místě se spontánně přešlo do krátké diskuse, v níž jedinou myšlenkou hodnou zaznamenání byl nesouhlas Vaška Soukupa s předloženou koncepcí zpravodaje (Rouráka). Poté následovaly nejprve volba předsedy, v níž těsnou většinou 1 hlasu zvítězil Vláďa Veverka před Zdenkem Rámpasem.

Diskuse pak nečekaně pokračovala na téma volby předsednictva. Výsledkem do jisté míry zmatené výměny názorů, narušované tu a tam výkřiky členůšků, toužících se již odebrat k rodinnému krbu, byla volba tříčlenného předsednictva, které dostalo do vínku blíže nespecifikovaný úkol prosazovat zájmy členů (jako jakási protiváha vlastního vedení klubu, které sestavuje zvolený předseda jako svůj výkonný a pracovní orgán). Ze členy předsednictva byli zvoleni Z. Rámpas, I. Adamovič a E. Čirný.

Tímto výroční schůze oficiálně skončila.

11. února

Petr Baubín se ujímá částí prací na zpravodaji (reportáže z sfekcí) a nástěnky (kalendář sfekcí). Březina oznamuje svou abdikaci na funkci šéfa sběratelské sekce. Veverka předkládá na UKDŽ žádost o proplácení cestáků pro delegované členy klubu (zatím jsme z této výmohy, samozřejmě pro mnohé sfk, nevyužívali. Posléze se dozvídá, že to snad půjde, i když to původně nebylo v plánu

financí na tento rok).

Smůla pronásleduje zpravodaj: i když bylo nyní třetí číslo včas připraveno, bude mít zpoždění skrze tiskárnu - to stojí, není papír.

Robert Remeš si bere na starost vybudování hudebního archívu a dostává za úkol jednak nakoupit kazety (k dispozici je cca 700 Kčs z fondu na AV činnost), jednak sestavit seznam skladeb, které by na ně měly být nahrány. Manželům Čápotým se narodila dcera Lucie. Petr Baubín dohodl s P.Pávem akci Klíč, máge svolení vydat první díl Klíče oproti poskytnutí 20 výtisků.

Následuje další pořad pro aktivní členy, tentokrát poprvé s důslednou kontrolou přítomných - členové, kteří nejsou shledáni coby aktivní za uplynulé období jsou vyzváni k urychlenému opuštění klubovny. Když vidí, že to tentokrát Veverka myslí vážně, dochází k nečekanému zájmu o činnost v sekcích a seznam alespoň teoreticky aktivních členů klubu se rozšiřuje o 7 lidí. (s odstupem času se ukáže, že 6 z nich to oprývdou myslelo vážně).

Vlastní pořad je pronásledován smůlou, když se zjistí, že film, z něhož mají být promítnuty ukázky, na přinesené televizi zlobí (rozdílný standart mezi TV, videem a nahrávkou). Nakonec běží náhradní program.

18. února

Po členské schůzi jakoby část členů dostala chuť do práce. Hermila Přikrylová (která již pracuje v ediční sekci) se hlásí o funkci knižního referenta, s níž jí nabízí pomoc Vláda Kloude. Zároveň je sestavena videoskupina, pracující v rámci klubové sekce. Jejím vedoucím je jmenován Pavel Kolář (členové S.Čermák, P.Nývlt a P.Štrembera), který dostává relativně volnou ruku s cílem zajistit pravidelně jednou měsíčně pořad pro aktivní členy včetně technické stránky zhruba na úrovni sfk Ada (tj. vždy s průvodním slovem a zajímavostmi o vybraném filmovém titulu).

Filip Škaba se ujímá práce na programovém vybavení, sloužícím k evidenci členské základny a distribuci zpravodaje. Vilma Kadlečková, která je mamo, posílá po své matce slíbené příspěvky do zpravodaje, které doma přepisovala na blány (jaká to svědomitost, hodná následování!).

Od únorové schůzky je jednou ze 14 dní k dispozici také druhá klubovna - především pro poready, pracovní schůzky a pořady.

Konáse pracovní schůzka ediční sekce, na níž jsou upřesněny úkoly pro následující rok:

- vydávání zpravodaje 6 - 8 krát ročně cca 35 stran
- ediční činnost : 2. díl povídek s superseznamem
- vydat 1. díl klíče (cyklostyl) pro aktivní členy a kluby
- vydat bibliografii fanzinů v nákladu cca 150 ks (cyklostyl)

Zpravodaj má jako celek na starost Veverka. Baubín obstarává aktuality, literární stránku (projek "Kurýr") Iven Adamovič, Šeldovu dýku E.Heuserová. Bibliografii udělá celou Olše, Adamovič jako vedoucí sekce má na starost realizaci Klíče a ediční činnosti. Ve spolupráci se Soukupem budou zahájeny práce na bibliografiích povídek. Přepis na blány je nyní již de fakto zajištěn, pro tuto práci se nabídlo celkem 6 členů (tj. cca 60 normostran měsíčně, což je zcela dostačující, záleží nyní jen na dobré organizaci práce).

25. února

Program pro děti k MDŽ dostává zelenou, bude 4. června v klubovně č. 4 od 14.00 do 18.00. Ivan Adamovič distává za úkol sestavit seznam profesionálů, kterým se bude posílat Rourák. Veverka s Egonem předběžně sestavují program Pidiconu (pracovní název MDD) : test, výstava comicsů, výstava SF modelů, povídka Clarka s vlastní tvorbou návštěvníků, video, k tomu visečky a pidifenzin na památku. Egon přináší pro Rouráka první část své diskuse s Evou Hausarovou o hrdinovi a SF. Veverka sestavuje převážný plán pořadů na podzim 1988 a vyvěšuje jej na nástěnce k připomínkovému řízení. Baubín opatřil 1000 ks papíru do zásoby, až zase nebude na co tisknout Rouráka (potřebujeme ale 3500 listů na číslo). Vašek Soukup podmíněně bere funkci vedoucího sběratelské sekce s tím, že až na další bude sekce pracovat v podstatě pouze na přípravách burzy a bibliografií. Vláda Kuchta nabízí známého, který sváže fanziny z archivu levněji, než TOMOS. Na pořadu o comics (Superhrdinové pro milony), věnovaném vývoji kreslených seriálů s ohledem na superhrdiny je přítomno cca 15 členů klubu, kteří tak mají dost času prohlédnout si podrobně materiály z archivu přednášejícího Vládi Veverky. (text přednášky bude pro nedostatek místa otištěn v některém z příštích, resp. prázdninovém, čísle).

1. března

Informační sekce začíná likvidovat resty (složenky, přihlášky, karty atd). Naštěstí se její početní základna díky intenzivnímu náboru více než zdvojnásobila. Rourák číslo 3 je již v tisku, bude těsně před olomouckou poradou.

Před poradou vedení Veverka obchází vytípané jedince a přemlouvá je, aby přispěli k rozvoji klubové aktivity svou prací ve vedení klubu. Na následující poradě pak oznamuje sestavu nového vedení: z titulu vedoucích sekcí jsou v něm za Ivana Adamoviče, Vaška Soukupa a Vládu Řejval, Veverkou coby předsedou byli dále delegováni Eva Hausarová, Petr Baubín, Martin Hlaváč, Dalibor Čáp, Karel Matějka.

Na programu porady je posouzení našeho případného příspěvku na Parcon. Baubín oznamuje, že je ochoten pod hlavičkou RUR uvést svůj pořad o Sciifilii, předběžně se uvažuje také o výstavce z Demiko. Matějka již začíná připravovat podklady na vitrinu, členové vedení mají na příštích schůzkách předložit návrhy na to, co by tam mělo být.

Stav členské základny je 120 lidí. V programu klubu dochází ke změnám, 28.4. klub odpadá (místnosti zabrány na nějakou velesekcí), videoprojekce budou přeorganizovány tak, aby vždy probíhaly v druhé klubovně a nemuselo se kvůli nim předčasně končit s volným programem. Žebák bude 25.6. od 14.00 do 17.00. Dále se jedná o podzimní program (bez připomínek, Hlaváč navrhuje na besedy Jiránka nebo Mergle, což je s díky přijato) a o námětech na jarní paru v Olomouci.

10. března

Schocheste se ujímá úkolu zajišťovat fotografie z klubových akcí, Medkov posiluje informační sekci (a prakticky sám s Kloudou dodělává složenky). Vlk si stěžuje na Houžvičku, že navrácí zapůjčené fanziny (již několik měsíců). Veverka a Šampaš přinášejí ze svých soukromých sbírek přírůstky do fondu fanzinů. Nývlt dodělal pro Matějkovu vitrinu klubovou hlavičku.

Záznamy o akcích 17.-31. března se mi propadly do mimo-prostoru, a tak rovnou přeskakují v zápisech k olomoucké poradě.

Ta se konala v rámci plesu a zaslouží si pozornost v rámci této rubriky nejen co se týče informací, zajímavých pro naše členy, ale také co do svých výsledků, z nichž některé se našeho klubu přímo týkají. Vlastnímu plesu a Dni návštěvy otevřených dveří sfk Futurum bude věnována samostatná reportáž v příštím čísle. takže.....

26.března - jarní porada vedení čs. sfk

- V úvodu Z.R. připomenul, že jde již o výroční 10. setkání vedení zástupců sfk (první se koenlo v březnu 1983 v Teplícih). Poté následovaly informace o připravovaných tiskovinách v jednotlivých klubech a informace o Interkomu speciál, připravovaném KK. Řítmní byli vyzváni, aby podle svého nejlepšího přesvědčení doplnily předložené Who is Who a Stručné dějiny fandomu, žež budou ve speciálu zahrnuty. Z připravované ediční činnosti si mohou naši členové objednat následující publikace:
 - Lety zakázanou rychlostí 3 (sfk BC ve spolupráci s Kos.)
 - Paralelní světy 2 (Sfk Slaný)
 - antologie japonské SF (Olša v rámci edice Fandom sobě)blíže informace o objednávkách budou vyvěšeny na nástěnkách
 - V.Kostiha podal informaci o letčním Farconu. Objednávky lze činit pouze na kompletní sluzby, tj. závazně i včetně ubytování. ene 200,- Kčs, složenky klubům rozdávány na místě. Naš sfk dostal 10 ks přihlášek, kterážto nabídka takřka bezzbytku pokryla potřeby našich členů, kteří jedou za RUR a jako ~~naš~~ ze svůj domovský sfk. (v současné době jsou to Veverka, Remeš, Štembera, Škebe, Čápovi, Koňář, Matějke, Kedlečková, Komárek, Sazcek, Kloude).
- Telaš
- redaktor Zápisníku (rubriky Fan Fen) a šéf sfk Slaný Láda Peška předložili shromážděným svůj projekt na meziklubovou (ale nejen) supersoutěž ve znalostech SF a přidružených vědních oborů. Soutěž hodlá pořádat redakce Zápisníků pro tříčlenná družstva formou tříkolového zápolení. První kolo by mělo proběhnout na podzim formou korespondenční (skrze Zápisník), druhé kolo by mělo být regionální a finále by se mělo konat v Breze, převděpodobně ve spolupráci s naším klubem (organizační zázemí). Do finále by měly postoupit cca dvě družstva z každého regionu (celkem tedy 6). Cba strážci soutěže požádaly kluby o spolupráci, především co se týče přípravy otázek do soutěže. Tematické okruhy: SF zahraniční i domácí (literatura, film, výtvarná a hudba), vědní obory příbuzné žánru SF a přírodní vědy + technika. (předznesený projekt však poněkud odkráčel od původní vize I.Pešky o pravidelné soutěži sf klubů ve znalostech žánru).
 - V.Kostiha agitoval amatérské autory k zaslání příspěvků do chystané edice nekl. Profil v Ostrevě (Šeldisté, máte šanci !)
 - Letošní Dracon (viz kalendář) bude stát 250 Kčs, neboť restaurece přešla ze III. do II. cenové skupiny. Přihlášky (předběžné) rozdávány na místě, seznam zájemců nyní vyvěšen na klubové nástěnce. Kapacita letošního tetraconu bude cca 100 lidí včetně místních a cene 200,-.
 - Podzimní porady se na základě hlasování budou od nynějška konat na regionálním principu. Sloveskou převzela KPVPVF BB,

lilo přes důležitost této akce přijet a pohovořit s námi. Proto jsme pro vás alespoň připravili rozhovor, který by se zde při jeho přítomnosti zřejmě odehrál.....

Wolfgang Petersen se narodil 14.3.1941 v Emdenu u Severního moře. Začínal jako asistent režie v hamburském divadle, poté studoval herectví v Západním Berlíně, od roku 1973 režíroval nevelké televizní projekty. Proslavily ho hlavně provokující ekologické seriály "Odpačky" a "Smog". V roce 1980 lámal rekordy jeho film "Fornore", ovšem vpravdě světového úspěchu dosáhl až v roce 1984 s filmem "Nekonečný příběh". Petersen se tak dostal do podvědomí diváků, ale i filmových finančníků - proto například bylo s ním uzavřováno jako o kandidátovi na režii "Supermana IV". Tím jsem uvedl režiséra a nyní mu předávám slovo, aby uvedl svůj film:

"Enemy Mine" jsem točil dva roky a producenty stál 24 milionů dolarů. K tomu malá poznámka - tak "málo" jen díky tomu, že se točil v Evropě. Kdybych měl film krátce charakterizovat, učinil bych to asi takto: V protikladu s velkými americkými SF produkcemi je celý snímek - především v první části - dílo komorní až intimní, které chce přimět diváka k autentickému prožití vyprávěného příběhu. Je to příběh usmíření dvou různých charakterů. Ukazuje, že řešení konfliktů je možné bez boje a bez ničení. To je podle mého v současné době hrozby nukleární války téma velice aktuální nejen z politického, ale i z eticko-morálního hlediska. Jako režisér cítím tak trochu odpovědnost - svými filmy však nechci přehnaně poučovat, pouze dovést k zamyšlení, naznačit orientaci v problému.

otázka: Hovořili jste o střetnutí. Mohl by jste nám trochu přiblížit o jaké střetnutí jde a mezi kým se odehrává?

Film zachycuje vztah mezi člověkem a mimozemskou bytostí. Strany ke kterým totí dva představitelé patří jsou ve válečném konfliktu. Proto tento vztah, či chcete-li střetnutí, vychází ze strachu, z násilí, předsudků i omezení. Lidé bojují s Dreky, nikdo z nich se však se žádným nesetkal tváří v tvář. Prvním je až pilot válečného raketoplánu Davidage. Ocitne se tak v pro člověka nové situaci - setká se s mimozemskou inteligencí, na druhé straně však prožívá situaci již mnohokrát zažitou - střetnutí dvou rozlišných charakterů.

otázka: Vzhledem k tomu, že divák má na rozdíl od bojujících pozemšťanů možnost sledovat podobu Drake (jmenuje se Geriba Szigan) po celou dobu promítání, přiblížte nám prosím historii jejího vzniku.

Ve všech filmech s mimozemskými bytostmi bylo nejtěžším úkolem představit je tak, aby bylyonežádké nebyly lidské. Použijím řešení animovanými objekty, jako byli například Yoda či E.T., nenechávám se též inspirovat dětskými hračkami, jako tvůrci Quoků či robotů z Hvězdných válek. Už v počátečních pracích na Enemy Mine mi bylo jasné, že Geriba může hrát jedině člověk - namaskovaný herec. Nemohl být tedy úplně nemumoidní, tedy chodit třeba po rukou nebo se kutálet. Dlouhé měsíce jsme pracovali s Chrisem Welsem, radili jsme se s odborníky, mimo jiné i s psychoanalytiky. Drak musel budít instinktivní odpor. Proto musel být plazem, jediným stvořením, do kterého člověk podvědomě vkládá odpor a obavy. Tato úvaha, jak budete moci za chvíli posoudit, nám velmi pomohla.

otázka: Když dovolíte, doplním vešle informace několika detaily. Chris Welse není fanouškům vědeckofantastického žánru vůbec neznámý. Vždyt vložil podobu nestvůrám Gremlinům ze stejnojmenného filmu, v poslední době pracoval na nové verzi filmu Moucha, v níž vytvořil dříve vzbuzující monstrum. "edá mít o, abych zde neupozornil na jediný nedost-

tek filmu. Masky Drake je určitě propracována a její vytvoření zabralo určitě mnoho sil a času; o to více působí její vyřešení v oblasti úst mimozemšťane. Zde zřejmě byla myšlenka využít vlastních rtů hereckého představitele Drake - černošského herce Louis Gossett Jr., avšak výsledek se s představami poněkud rozešel. Ale zůstanme ještě na chvíli u podoby či vůbec existence mimozemské civilizace. Nechali jste se inspirovat "Válkou s mlčky" Karla Čapka ?

Ne. Je to zajímavé, ale nikomu z nás nepřišel na mysl tento dříve tak zlevný román. Ale dalo by se to tak vykládat - podobně jako Drak mohl vypádat i Král Salamandr.

otázka: Chtěl by jste na závěr našeho improvizovaného rozhovoru říci něco našim posluchačům, nějakou výzvu, postřeh - nebo upozornění ?

Jako příznivci SF filmu se zcela jistě často setkáváte s mimozemskými bytostmi: v literatuře není situace jiná. Chtěl bych říci, že cizí bytost není, jak si mnohdy představujeme, figurka nebo objekt senzací. Tato bytost má duši, vlastní minulost, je to prostě Osobnost. Je to komplexní charakter - o nic jednodušší než člověk. Než jsme my.

H l e d á n í k l u b o v é i d e n t i t y /dokončení/
ze str. 2

Všem těm, kterých se tento můj postoj dotýká /a jichž se týká/, bych rád závěrem řekl jedno: Záležití na íhlu pohledu. Lze přijmout názor, že jde o sobecký, voluntaistický a autokratický /úhrně "spektrálněmaniakální"/ přístup k zasloužilým fanouškům. Ale já bych byl raději, kdyby jste to brali jako páku ne nepodobnou oněm ekonomickým a hospodářským mechanismům, o jejichž zavádění v našem průmyslu se v poslední době tak často mluví. Protože to je s k u t e ě n ý smysl onoho kritéria aktivity: nikoli někomu bránit v účasti na pořadu, ale motivovat jej k překonání osobního pohodlí či jiných překážek a zapojení se do práce klubu / a do jisté míry to funguje, i když omezit problém aktivity v klubu na tento přístup a pohled by bylo samozřejmě absurdní, jde o problém mnohem komplexnější/. Protože mi snad budete věřit, že nic bych neviděl tak rád jako skutečnost, že by nebylo koho "vykazovat" z projekce, protože tam budou sami aktivní /ať málo či více/ fanoušci. Vždyť co brání například právě J.Černému, aby jako tvůrce Superseznamu nepomohl s klubovým projektem vydání jeho upravené verze v rámci ediční činnosti pro několik set fanoušků ? Že by o tomto projektu nevěděl ? /viz bod D/ Zdeňkova článku !/

V.Veverka

POSLEDNÍ

řídí

I. Adamovič + P. Kosetík

DÁVKA

Čtenáři,

začínáš číst nulté číslo projektu, který se stane pravidelnou integrální přílohou zpravodaje R.U.R. Když jsme vymýšleli název, jako první jsme zavrhnli SF-KURÝR, protože ti, kteří toto jméno slyšeli před dvěma lety, vědí, že je to název prokletý a již dávno ztracený v propadlišti dějin. Nakonec to vyhrála POSLEDNÍ DÁVKA. Jedním z úkolů našeho projektu je vytvořit aktuální zdroj zpráv, informací a pohledů do zákulisí po vzoru Locusu či Levné pravdy, prostě Byt Při Tom.

Víme, že to nebude lehké. Počítáme s pomocí profíků a lidí, kteří se žánrem soustavně zabývají. Nepůjde nám jen o sci-fi, ale i o fantastiku v širším slova smyslu. Obracíme se i na tebe, čtenáři. Jde nám také o výměnu názorů, o jejich tříbení. Zajímá nás, jaký je vůbec smysl science fiction, kam kráčí její česká větev, zajímá nás vztah fantastiky a reality v literatuře i ve tvém myšlení. Očekáváme příspěvky, články a recenze. Zajímá nás tvoje mínění o všech současných problémech science fiction. Nebudeme vymýšlet škatulky, ani organizovat kampaně. Chceme společně přemýšlet. Spolu s tebou.

Od příště už pojedeme naplno, protože vyjde první číslo, po něm druhé, pak třetí a tak dále, dokud nám budou stačit síly a šťavnaté příspěvky. Howgh.

redakce

MNĚ SE TEN SEVER PROSTĚ LÍBÍ

rozhovor s Jaroslavem Velinským

Soudě podle medailónku Iva Železného, prošel Jaroslav Velinský /1932/ pestrá životní dráhou - byl mimo jiné soustružníkem, horníkem, členem závodní stráže, výtvarníkem, uměleckým pracovníkem Divadla hudby a poezie v Liberci. Kromě několika detektivních románů "tvrdé školy" je autorem značně ceněné /čtenářsky i sběratelsky/ SF novely Zápis z Garthu /1969/. Pak se v žánru SF na patnáct let odmlčel, ale jen zdánlivě, neboť v 80. letech se objevil v redakcích s rukopisem nového tlustého románu Engerlingové a v antologii Stalo se zítra s novelkou Den a noc, která získala cenu za nejlepší SF povídku roku. O jeho mimořádné energii svědčí fakt, že stejně aktivní, jako na poli literatury, je i ve sférách písničkářských pod jménem Kapitán Kid. Se svým magnetofonem jsem ho zastihl na jednom z koncertů v klubu "v Polské", právě v tom klubu, kde se blahé paměti scházeli členové pražských sci-fi klubů v obvyklé čtvrtky při svíčkách. Poprvé jsem viděl "Polskou" nabitou lidmi do posledního místa.

+ Právě skončil tvůj koncert, ale podepsal jsi i několika lidem knížku. Pokládáš se za písničáka zpěváka nebo za zpívajícího spisovatele ?

- Já se pokládám za zpívajícího spisovatele. Psaní mě živí, zatímco zpívání dělám zadarmo.

+ Myslíš, že na tebe v budoucnu budou lidi vzpomínat jako na písničkáře nebo jako na spisovatele ?

- Byl bych rád, kdyby na mě vzpomínali jako na spisovatele, ale obávám se, že to bude opačně, že na mě budou vzpomínat jako na písničkáře. Pokud na mě budou vůbec vzpomínat.

+ Co je jednodušší - skládat písničky nebo psát?

- Já si myslím, že skládat písničky je těžší, protože mně vždycky připadalo těžší vyjádřit určitou myšlenku nějakou krátkou formou. To znamená, že považuju dokonce za těžší napsat povídku než román.

+ U většiny spisovatelů je to asi naopak...

- Když je člověk pilnej, tak je pro něj snazší napsat román, protože může myšlenku rozvést.

+ A ty se pokládáš za pilného spisovatele.

- Ano, já jsem velice pracovitý spisovatel, mám rád dlouhý knížky a rukopisy pod sto dvacet stran, například příhody Christyho Bigse, považuju za kratasy. Ale napsal jsem taky několik povídek.

+ Třeba ve Hvězdách v trávě...

- ... Epidemie. To mi ani nepřipadá jako povídka, to je spíš anekdota. Ta nás napadla, když jsme jeli se ženou z výletu na kolech, dejchali jsme ten smrad a viděli tu bezohlednost šoférů, kteří neuznávají člověka na dvou kolech. Tak jsme volali: "Mor na ně!" a pak jsme si řekli - no jo, to je vlastně pravda, co kdyby přišel ? Tak z toho vznikla ta povídka.

+ Tvoje první sci-fi byly Zápisky z Garthu z roku 1969. Vyšlo ještě dřív něco časopisecky ?

- Ještě před tím mi vyšlo pár povídek v sobotní příloze Práboje. Dvě z těch povídek byly sci-fi, nebo spíš sci-fi - horrory, jak se tehdy psaly. Jmenovaly se tuším "Tí dva" a "Setkání".

+ Můžeš nám něco prozradit o vzniku Zápisů z Garthu?

- Zápisů z Garthu jsem vlastně nepsal s úmyslem je publikovat. Jednoho dne jsem prostě měl pocit, že bych byl schopný napsat sci-fi, nebo jak se tehdy říkalo "fantastický román", protože jsem už od dětských let byl milovníkem literatury, jakou psali Verne a Troska. A tehdy jsem si řekl, že zkusím něco napsat sám. Tenkrát jsem byl ještě zaměstnaný a měl jsem odpoledne trochu času, tak jsem si psal Zápisů z Garthu. Jednou přišla ke mně do práce někdo navštívit redaktorka Severočeského nakladatelství, povídali jsme si, došlo i na to, že píšu a ona říkala: "A nemáte něco? Já bych se na to podívala." Já jsem měl shodou okolností v šupletí Zápisů z Garthu, tak jí povídám, "No, mám tady takovou věc, jestli se vám to bude líbit..." Ona si to vzala a protože zrovna rozjížděli novou edici, která se jmenovala Labyrint a měly tam vycházet dobrodružný příběhy, kniha se jim hodila a během asi tří čtvrtě roku vyšla, což je nevídané tempo. Tak asi tak.

+ Už ze Zápisů z Garthu je cítit sever. Jaký k němu máš vztah?

- To je tím, že jsem byl v roce 1963 poprvé v životě někde v zahraničí a navštívil jsem ostrůvek Hiddensee, kterej byl v minulosti obsazený Švédy. Tam je třeba kostel, kde jsou modely starých lodí, je tam dokonce starý drakkar, zčernalý a zaprášený, je tam taky zajímavý hřbitov, kde je na pomníčkách jenom letopočet a runa. Runy si dávaly do znaku místní rodiny, měli je i na domech a to přetrvalo až do dneška. Mně se to hrozně líbilo a posloužilo mi to za základ ostrova v Zápisích. Kromě toho jsme měli trampskou osadu Island. Mně se ten sever prostě líbí.

+ Severská nebo spíš antarktická tematika je i v novele Den a noc. Ta je z pozdější doby?

- Den a noc jsem napsal asi před pěti lety.

+ Hodláš v sérii Christyho Bigse pokračovat?

s Iven Železným a poslal jsem mu pár povídek do Návratu na planetu Zemi. Líbilo se mu to, ale chtěl něco delšího. Tak jsem napsal Den a noc, asi na šedesát stran, on si přečetl první verzi a poradil mi, abych to rozšířil. Nakonec z toho vznikla tahle verze, dvakrát delší. Pokračovat v tom hodlám, už mám napsanej druhý příběh Christy Bigse a plánuju další. Pokud bude možnost je tisknout, budu psát dál.

+ Novela Den a noc lidi zaujala taky kvůli fantasy příběhu uprostřed. Dokonce jsem slyšel názor, že to je jádro novely a ostatní je jenom rámeček. Co ty na to?

- Já, upřímně řečeno, jsem o tom nepřemýšlel, ale fakt je ten, že právě ta pasáž psaná kurzívou se mi z toho psala nejlíp. Už jsem dokonce uvažoval o tom napsat samostatnou povídku jako jak ty říkáš, fantasy.

+ To by čtenáři určitě uvítali, fantasy je u nás hodně málo. A co pro nás chystáš do budoucna?

- Odevzdal jsem dlouhý román Engerlingové, který jsem psal řadu let a když měl 480 stran, tak jsem ho rychle odnes do nakladatelství, abych měl pokoj. Napsal jsem další příběh Christyho Bigse Ostrov hrůzy. Kromě toho píšu dobrodružnou literaturu. Jeden rukopis mám v Karavaně, je to historický dobrodružný román pro mládež ze severského prostředí. Takže mám toho dost, navíc jsem v jednání s naším vojskem, kam bych chtěl odevzdat další dva příběhy Oty Finka.

+ Píšeš detektivky, sci-fi, příběhy pro mládež...kde je vlastně tvoje spisovatelská doména?

- Já bych řekl, že jsem spisovatel dobrodružné literatury. Mě vždycky na příběhu lákala záhada, která se postupně odhaluje a která má překvapující závěr. Myslím, že to na sto procent plní detektivka, ale dá se to použít i ve sci-fi, ke kterému mám vztah, protože to byla v dětství moje nejoblíbenější literatura. Tu jsem četl mnohem dřív než detektivky. K těm mě přivedl až Fiker a potom Chandler. Rád píšu i historický romány, v těch se mi líbí práce s materiály. Tam si musím najít v historii nějaký okno, kam si můžu dovolit posadit příběh, aniž by mi někdo mohl dokazovat, že se to nemohlo stát.

+ Máš literární vzory?

- Na to je těžká odpověď, byl bych samozřejmě radši, kdybych je neměl. Ve sci-fi mám rád Vernea, mám přitom ale rád Trosku, toho jsem čet jako malej kluk a tehdy mi to připadalo jako úžasný čtení, hlavně Zápas s nebem. Čet jsem ho ještě ve starém vydání se všema ilustracema Jiřího Wowka... "Ježatá příšera se k nim hnala jako démon zkázy", a tak podobně. Ze vzorů ve sci-fi je to dále Rex Warner, od kterýho u nás vyšly tři knížky, z nichž nejlepší je Marná honba. Z detektivek je to bez konkurence Chandler. Já už z detektivek nemůžu číst skoro nic jinýho, takže ho čtu pořád dokola. U Chandlera se mi líbí jeho jazyk, u Vernea jeho kosmické romány, kde je takovej miloučkej starej dobrej vesmír, kde není větší zima než 90 pod nulou a kde se měří teplota vesmíru tím, že se otevře okno a vyhodí se teploměr na provázku. Potom mám rád Na stříbrném globu od Jerzy Żulawskiho, to je velice pěkná knížka. Za úžasnýho spisovatele fantaskních příběhů považuju Huga Loftinga. A tak můžu pokračovat ještě tři čtyři hodiny.

+ Chtěl jsem se tě zeptat, co rád čteš, ale to už jsi právě zodpověděl. Chceš ještě něco dodat ?

- Já můžu dodat jedině to, že existuje spousta knížek, který jsem nečet, který bych si přečet velice rád a budoucím spisovatelům bych chtěl vzkázat, že spisovatel, kterej se živí psaním, na čtení moc času nemá.

+ A co tvoje záliby a koníčky?

- Já už jsem starší člověk, takže v současný době je můj koníček barák, kterej jsem si koupil a kterej zvelebuju. Jinak se vedle psaní zabývám taky malováním. Chtěl bych se taky zaučít poznávat všechny kytky a houby, co mi rostou kolem baráku. Pak bych si chtěl ještě sem tam někdy zatrampovat. A nakonec můj největší koníček je dcera Fanyinka, kterou bych chtěl vychovat k obrazu svému. Doufám, že z ní bude spisovatelka.

+ Poslední otázka: můžeš nám prozradit svoje krédo spisovatele?

- (dlouhé ticho) Spisovatelství se nikdy nesmí stát řemeslem, i když se tím člověk živí.

Připravil Ivan Adamovič

Zřídka kdy máme možnost se při čtení přeložené povídky seznámit s postojem jejího autora a s okolnostmi kolem překladu. Anglický spisovatel SF Keith Roberts / u nás známý pouze z hororové povídky Boulterovi kanáři / uveřejnil v časopisu Foundation články o překladech svých povídek do různých exotických zemí. Vybrali jsme z něj začátek, týkající se Československa.

"Bůh žehnej těm, kteříž překládání jsou!"

"První překlad musí být pro každého autora opravdu šedý... ale já si bohužel nevzpomínám, který to byl. Mám tedy před sebou bizarní sbírku překladů svých povídek, z nichž každý mohl být tím prvním.

Tady je krásná věc pro začátek. TICHÁ HRŮZA hlásá tajemně obálka. Je to sbírka povídek v češtině, ve které sdílím místo spolu s Bradburym, Daphne Du Maurier a dalšími osobnostmi. Titulní ilustrace zobrazuje gentlemana s trepanovanou lebkou a netopýrovitými tvory poletujícími okolo jeho mozku. Skoro stejně odporne jako grafiky Montyho Pythona. Byla to povídka Boulter s Canaries, která byla takto zaopatřena, první povídka, kterou jsem kdy prodal. Jak se dalo očekávat, zde se z ní stali BOULTEROVI KANÁŘIS /ponecháno autorovo znění - poz. překl./ . Začíná krásně: "Aleka Boultera znám už léta..." Má to styl, že?

Je to elegantní knížečka opatřená záložkou a hedvábným kapiálkem, což je obojí v dnešní době raritou. Listy jsou čelikátní trávově-zelené barvy, prý proto, aby si studenti nekazili na sluníčku oči. Dobře si vzpomínám, jak mi Ted Carneil ten obchod domluvil. Zavolel mi jednoho večera a vzrušeným hlasem mi oznámil, že dostanu balík v zahraniční měně. Nedá se říct, že bych začal skákat radostí.

Když ale přišel šek, vyrazil mi dech. I po patnáctiprocentní srážce pro zahraniční spisovatele a po paletě dalších srážek a daní všeho druhu to dělalo šedesát liber.

Po nějaké době se Češi k Boulterovým kanárům znovu vrátili, tentokrát kvůli dramatinizaci v Radio Praha. I tentokrát slušně zaplatili; bylo to čtyřikrát víc, než kolik se tedy platí za SF

povídky, neboli polovina toho, kolik platí časopisy pro ženy.

Boulterovi kanáři je opravdu humorná povídka a stejnou má i historii. Vydělala mi víc, než jakákoliv povídka této délky, kterou jsem kdy napsal."

přeložil -ia-

+ + + LIDÉ + + KNIHY + + UDÁLOSTI + + +

ŽELEZNÝ KONTRA GIBSON

Při jedné rozmluvě s Ivem Železným došla řeč i na slavný román Neuromancer od Williama Gibsona, současné SF hvězdy, a Ivo mi řekl, že ho ten román popudil. Zeptal jsem se ho proč. Odpověď mi poslal písemně, ve formě vlastního posudku. Vybral jsem z něj hodnotící pasáže, o románu samotném si můžete přečíst ve fanzinu Laser - speciál kyberpunk z loňského roku.

"'Kniha roku' Laureát Huga, Nebuly a Ceny Philipa K. Dicka'" vykřikuje titulní strana a dodává citát z Washington Postu: "Kaleidoskopická, pikareskní, štavnatá a dekadentní." S tím by se dalo souhlasit, je to kupodivu přesná telegrafická charakteristika jednoho z nejúspěšnějších debutů v dějinách SF. Žel, po přečtení bych se spíše klonil k označení kovbojka ve sci-fi kulisách.

Pokud si odmyslíme /velmi malebné/ kulisy a velmi pokročilý slang, dostaneme strukturu starého dobrého dobrodružného románu. Tajemný chleboďárce donutí hrdinu, aby pro něj vykonal složitou práci, a během románu se postupně rozkrývá chleboďárcovo tajemství. Nemohu ale říci, že by na mě tento román působil dobrým dojmem. Je to spíše jen hra pro hru. Vykreslený svět na mě - na rozdíl od recenzentů - nepůsobí nijak přesvědčivě, jsou to jen barvitě punkové kulisy /leckterá postava má v mozku implantované čipy rozšiřující různé schopnosti, případně stačí dotyčné čipy zasunout do zásuvky za uchem, chirurgie je schopna při rekonstrukci lidských těl dělat zázraky, zdraví, život a dlouhověkost jsou jen otázka finanční/. Autor popisuje jen podsvětí, ekvivalen městečka na divokém Západě. Román je vskutku dekadentní, amorální, pojmy dobra a zla jsou pro jednající postavy zcela irelevantní. Nahrazuje je buď profesionální čest, nebo jen momentální chuť přiklonit se na některou stranu.

Autor používá v textu hned několik tvrdých slangů, operuje řadou termínů, které jsou vysvětlené až později, počítačový slang je z velké části patrně vymyšlen, natolik je krkolomný. V textu se vyskytuje i nemálo termínů z japonštiny. Přesto je celek v jazykové rovině nesporně zajímavý, autorův jazyk je na dílo tohoto typu nesmírně bohatý. I to je však pro překlad spíše minusovou hodnotou, protože s výjimkou Jaroslava Kořána mě nenapadá nikdo, kdo by byl s to toto dílo adekvátně přetlumočit.

Nezdá se mi, že by tento román měl u nás v dohledné době vyjít. Možná však, že v budoucnu, až bude naše překladová SF podstatně bohatší, budeme se moci k tomuto románu vrátit."

To je název antologie polské SF, kterou pro edici Karavana připravil Pavel Weigel, překladatel S.Lema a K.Bulyčova, pravidelný účastník čtvrtetních schůzek sf klubu R.U.R. Autoři povídek patří vesměs do středního proudu polské SF. Najdeme tu povíčky K.Fialkowského, A.Zajdela, K.Malinowského, S.Weinfeldta, z méně známých jmen J.Nideckou, A.Czechowskiho nebo J.Sawaszkievicze. Do antologie je také zařazen příběh M.Baranieckého Hlava Kasandry v překladu J.Olšy. Témata povídek jsou spíše klasická a odpovídají zaměření edice./Nabízí se otázka, není-li na čase sestavit objemnou antologii současné polské SF, kterou u nás známe jen útržkovitě./ Mimoходом, rovněž letos a rovněž v edici Karavana má vyjít román V. Savčenka Za hranicemi času. Doufejme, že v tom času teď nebudou mít knihkupci a knihkupující zmatek.

JAK ZEMŘELA TIPTREE ?

Mnozí z vás už zřejmě vědí, že James Tiptree, Jr. /vl. jm. Alice Sheldonová/, jedna z nejvíce ceněných povídkářek současné americké SF, našim čtenářům známá z antologie 10x Sci-fi, už žádnou další povídku nenapíše. 19.5.1987 spáchala sebevraždu poté, co zabila svého manžela. Bylo jí 71 let. Před svou smrtí o všem uvědomila svého právníka, přivolaná policie již našla obě těla mrtvá, ležící vedle sebe na posteli, v každém z nich jednu střelnou ránu. Tiptree svého muže velmi milovala a chtěla jemu i sobě zkrátit trápení, protože oba byli těžce nemocní. Ona prodělala složitou operaci srdce, on měl rakovinu, byl slepý a trvale upoutaný na lůžko. "Každý," píše v nekrologu editor Gardner Dozois, "kdo se s ní kdy setkal - ať už osobně nebo s jejími podivuhodně excentrickými dopisy či telefonáty - poznal, že je v kontaktu s ojedinelou a absolutně osobitou bytostí, s unikátním mozkiem. To jste samozřejmě poznali už když jste si přečetli jakoukoliv z jejích povídek. Byly unikátní, stejně jako ona."

+ + + + +

recenze:

Kingsley Amis - The Alteration /Přeměna, 1976/

první vydání: London, Cape, 1976

Dalo se očekávat, že první SF román od romanopisce Amisova jména bude kvalitně zvládnutá kniha. Je to příběh o alternativním světě, posazený do časové linie, kde Reformace nikdy neproběhla a Anglie zůstala románsko-katolickou zemí. Hrdinou je chlapec, zotavující kostelní chóry, jemuž hrozí kastrace. Očima tohoto dětského protagonisty autor vykresluje obdivuhodně detailní obraz hrůzné náboženské tyranie. Anti-katolické téma jakoby probudilo Amisovo rebelství - v této knize jde znovu do útoku, stejně jako ve své známé komedii na akademický život Šťastný Jim /1954/.

Mladý Hubert Anvil navštěvuje školu v Oxfordu, kde si ho vysoce cení pro jeho krásný hlas. Náboženství ovládá životy všech školáků, ale po večerce holdují zakázaným požitkům, jakým je například čtení zakázaných knih. Jejich nejoblíbenějším čtivem je takzvaná časová romance, nebo také Objevná literatura. Jako příklad uvádí jeden z hochů román nazvaný Muž na vysokém zámku od jistého Philipa K. Dicka.

V Hubertově světě je elektřina zakázána církví, ale říká se, že "Schismaticové" ze vzdálené Nové Anglie s ní experimentují. Hubert s ním se setká s obyvatelem Nové Anglie, Velvyslancem Corneliem van den Haagem, a je fascinován vším, co o jeho malé ale progresivní zemi slyší. Hubert je pozván zpívat do Velvyslancova domu, setká se s jeho krásnou dcerou a pocítí první záchrévy sexuálního pudu. Avšak mocní z Oxfordu a Říma rozhodli, že se musí podrobit malé chirurgické "přeměně", aby si zachoval svůj sopránový hlas...

Přestože budoucnost zpěváka pro Svatého Otce v Římě by měl Hubert zajištěnou, rozhodne se z vlastní vůle utéct před obávaným chirurgickým zákrokem. S pomocí van den Haaga se pokusí na parobě vzducholoďi Edgar Allan Poe odletět do Nové Anglie. Román se vyvíjí do složitého dobrodružství útěku a pronásledování, je to vynalézavé a uvolňující dílo, plné humorných momentů a přesto vážné ve své podstatě. Kingsley Amis /1922/ je dlouholetým zastáncem science fiction jako kritik a editor. Při síle jeho románu Přeměna si neke než přát, aby si našel čas k napsání více knih tohoto žánru.

David Pringle

----- FANZINY POD RENTGENEM -----

Ne každý má přístup ke všem vycházejícím fanzinům, je jich už také pěkná řádka. Budeme co možná nejstručněji probírat obsah fanzinů, které od začátku roku 1988 zachytíme /v redakci nebo v SF muzeu Z. Rempase/. Podotýkáme, že mnohé fanziny vyšly až letos, ale s loňským datem, kvůli dlouhé výrobní lhůtě. Fanziny, které doporučujeme každému k přečtení označíme znakem +, u zvlášť zajímavých ++. /Pro nezasvěcené: fanzin je amatérská publikace, kterou vydávají SF kluby. Jeden takový fanzin držíte právě v ruce./

ANDROMEDA NEWS /28.12.87/

Další číslo humorných "SF novin", tentokrát celé věnované historii a kartografií fiktivní planety Scifilia. Je tu také přetištěná RAMPASOVA "Legenda vděčných".

POUTNÍK č. 17 +

Kromě recenze na ČADŮV román Výlet doktora Klavsy do vesmíru obsahuje číslo ještě recenze na tři romány A. VASKA, čímž zahajuje novou rubriku Klíč k neznámé slovenské SF. Potěší a rozesmutní všechny sběratele SF. ::: Chronologie NIVENOVA cyklu Known Space, dvě povídky z tohoto cyklu /Válečníci, Příliv/ a podrobná recenze na Nivenovy romány "Ringworld" a "The Ringworld Engineers".

POUTNÍK č. 18 +

Speciál věnovaný I. ASIMOVŮVI. Podrobná recenze s ukázkami na romány "Druhá Nadace" a "Na hranicích Nadace". ::: Článek "Asimov a Nadace" o této slavné Asimovově sérii.

CENTRUM č. 2/ 87

Konvenční fanzin SF klubu Cargo. ::: 4 kratičké recenze na díla americké SF /se dvěma chybami/. ::: Povídky R. SHECKLEYHO "Zvedá se vítr" a "Diplomatická imunita".

LASER č. 4/ 87 +

Číslo standartní kvality.:.: Pěkná povídka žánru science fantasy "Lovec čarodějnic" od Krzysztofa KOCHANSKÉHO může být pro mnohé ukázkou polské SF z trochu jiného pohledu, než jak ji máme, pěkná je i humoreska A. BESTERA "Květovaný nočník". :.: Žertovná přednáška V. VLKA "Malí zelení mužáci" v tištěné podobě příliš nevyznívá.:.: Obsah filmu Coma.:.: Již 9. pokračování CLARKOVA románu 2010: Odysea dvě.

LASER - SPECIÁL - 1987 + +

Pozor, pánové, tenhle pekelný speciál Laseru si nenechte ujít. Speciál kyberpunk! Jsou tu tři šabelské povídky od čtyř hvězd současné SF, od kterých u nás ještě nevyšla ani čárka. Především skvělý Johnny Mnemonic od Williama GIBSONA /překlad O.Neff/, dále "Mozart ve slunečních brýlích" Bruce STERLINGA a Lewise SHINNERA a "Cesta mrtvých" Grega BEARA. :.: Moderní SF, jaká má být. :.: Rozhovor s W. Gibsonem.:.: Zsvěcená Neffova přednáška o kyberpunku.

INFORMÁTOR č. 4/ 87

Zpravodaj o činnosti SF klubu Futurum z Olomouce. Nečlenovi klubu mnoho zajímavého poctení neposkytne, ale je ukázkou, jak by měl vypadat zpravodaj klubu, který je v rukou nadšenců. :.: Užitečné jsou krátké obsahy filmů v klubu promítaných a jejich často nekompromisní kritika.:.: Reportáže z pěti kongresů roku 1987.:.: Výsledky ankety o nejlepší film.:.: Výborná obálka s obrazem Tima Whita.

LASER č. 5/ 87 +

Speciál věnovaný R.E.HOWARDOVI. /Trochu se nám s tím Howardem roztrhl pytel, ale je to dobře./.:.: Zajímavá stať H.P.LOVE-CRAFTA "Vzpomínka na R.E.Howarda". :.: Tři Howardovy povídky "Údolí červa", "Pomsta ze země" a "Křídla noci" /všechny žel přeložené z polštiny/, které poprvé naše čtenáře seznamují s jeho ne-conanovskou tvorbou. "Údolí červa" bylo vyhlášeno jako 2. nejlepší fantasy povídka napsaná do roku 1971.

INTERKOM č. 40 +

Ve zkratce: Košice 87 - afektovaná NEFFOVA recenze filmu Vlčí bouda - Hungarocon - "Co si o tom myslím" /odpověď na článek Scifobraní z Tvorby/- o soutěži časopisu Věda a život - nové sci-fi objevy - na Slovensku má vyjít...

INTERKOM č. 41 +

2x Minicon 87 - článek o Pivoconu - II. návštěvní den klubů Time Machine a Julese Verna - Libercon - víkend v SF muzeu - anketa sfk Trifid o fanzin roku /1. místo: AF 167/ - vánoční besídka v R.U.R.

INTERKOM č. 42 /neboli 1 - 88/ +

Quo vadis Interkom - recenze E. HAUSEROVÉ na knihu "Čtvrtý den až na věky" - nová rubrika 5x5, ve které jsou bodově hodnoceny právě vyšlé knihy - klub roku 1987 - článek E. Hauserové o jejích střetnutích s biologem Z. Neubauerem /mimo SF, ale zajímavé/ - Eurocon 1988 /pozdávka/

Úkolem této rubriky je evidovat a upozorňovat na SF povídky a články, které se objevují v nepřehledném množství časopisů a novin. Pokud nám to místo dovolí, budeme uvádět i stručné charakteristiky jednotlivých povídek, především od českých autorů. Už první díl rubriky přináší zajímavé výsledky - 10 časopisů z 15 prohlédnutých obsahuje v lednovém čísle tohoto roku SF příběh!

ELEKTRON č. 12/ 87

Gabriel Hocman - Šibnutá rodina

ELEKTRON č. 1/ 88

Ondřej Krug - Návšteva múzea, Vesmírny smiech, Vesmírny plač,
Vesmírne ocenenie
/Doplněno medailónkem a fotografií autora/

VTM č. 24/ 87

Conspirace o budoucnosti
Dvoustránková reportáž z Worldconu '87.

VTM č. 1/ 88

Alexej Iludek - Záhadný daktylogram
Jde spíše o paravědeckou povídku s tajemstvím; zvláštní,
že se objevuje právě v časopisu Věda a technika mládeži.
Přetištěno z knihy Hledání antipoda.

ČTENÍ č. 1/ 88

Veniamin Kisilevskij - Involuce
Alexandr Skrjagin - Kdo měl pravdu?
L.Lukinová, J.Lukin - Nejlepší maska

AZ MAGAZÍN č. 1/ 88

Karel Naxera, Václav Benda - Příteli bych nezařhal
Jedna žena zachraňuje hlídku ufonů z vedlejšího vesmíru,
která ztroskotala na Zemi. Ufoni jí na oplátku najdou
ideálního životního partnera a zabrání válce./Bez komentáře/

KVĚTY č. 1/ 88

Svatopluk Hrnčíř - Případ skončil v pátek /1. díl/
Nevím, proč tato novela s prvky SF stará 30 let vychází
/celkem již potřetí/ v časopisu 80. let. Text je oproti
knižnímu vydání zkrácen a upraven.

KVĚTY č. 5/ 88

Jevgenij Guljakovskij - Než promluví příboj /1. díl/
Oo tohoto čísla bude v Květech vycházet autorem mírně
upravená novela, jejíž starší verze vycházela v Sédmičce
pionýrů pod názvem "Příboj".

ZÁPISNÍK č. 1/ 88

Jaroslav Šoupal - Poselství z Lokratie
Militeristé si vymýšlejí mimozemskou invazi, aby zdůvod-
nili výdaje na zbrojení. Od Šoupala bych čekal víc.

AHOJ č. 1/ 88

A.C.Clarke - Robin Hood

100+1 ZZ č. 1/ 88

R.A.Heinlein - Zkouška

VĚDA A ŽIVOT č. 1/ 88

Ivan Kmínek - Proč už lidé nemají chlupaté pihy

Ústřední kancelář vesmíru nabídne Zemi nejružnější úpravy a zdokonalení lidských bytostí a jeden nezodpovědný úředník žádost opravdu podá. Nedostatek kapacit ale platí i pro vesmírné kanceláře, takže až na jednu drobnost zůstává vše při starém. Průměrný Kmínek.

SVĚTOVÁ LITERATURA č. 1/ 88

A.C.Clarke - Zpěv vzdálené Země

Recenze s ukázkami na jeden z Clarkových novějších románů.

NOVÉ KNIHY č. 1-2/ 88

Chystám se na román

Dvě otázky pro O. Neffa o jeho tvůrčích plánech.

SVOBODNÉ SLOVO 8. 1. 1988

Marian Schiebl - Bez milosti

Kongres vědců konečně vyřeší, jak zamezit dotěrným androidům, aby se mísili mezi lidi. Upraví je tak, aby nebyli schopni vyplnit jakýkoliv dotazník.

PRÁCE 30. 1. 1988

Jana Moravcová - Jak jsem pokazila cestu k nápravě lidstva

Běžný příběh o tom, jak cizí inteligence zkoumá lidstvo a hlavní hrdinka jako namátkový vzorek selže.

AHOJ č. 2/ 88

Petr Potužník - Za co může Woodcock?

Neoriginální, ale dobře napsaná povídka o civilizaci na jiné planetě umírající na znečištění.

Na přípravě této přílohy se podíleli
Jana Syslová, Hanička Homolová a Ivo
Železný. Příspěvky posílejte na adresu:
Ivan Adamovič, Hlavní 2725, 141
00, Praha 4 - Spořilov II.

číslo sestavil Vladimír Veverka

Autoři: V.Veverka, Z.Čámpas, E.Čausrová, J.Pevlík, P.Šaubín,

J.Metoušková-Velínková, S.Čermák, I.Adamovič, P.Kosetík
technická spolupráce : členové ediční sekce

zpravodaj neprošel jazykovou úpravou, neprodejné, pouze pro
potřebu členů klubu, náklad 150 výtisků. uzávěrka 1.května 1988